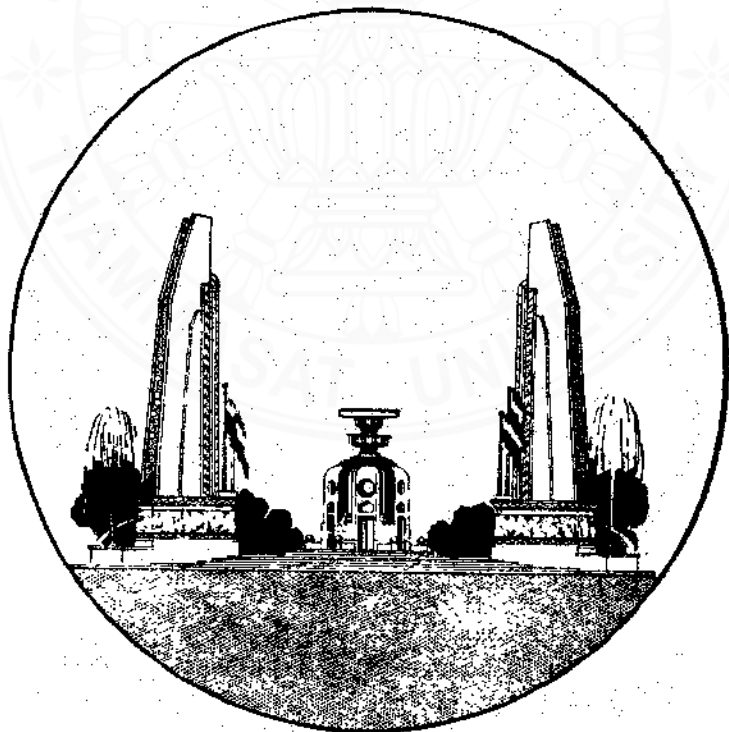

ความสำคัญของงานชาติ

27/07/2566

เรียงความชนะเลิศที่ได้รับรางวัล
เนื่องในงานฉลองของงานชาติ ๒๕๔๓

ประกาศ
เรื่อง การประกวดเรียงความ
เนื่องในงานฉลองวันชาติ ๒๕๘๓

ในงานฉลองวันชาติ ณ วันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๘๓
ซึ่งเป็นวันสำคัญยิ่งของชาติ กองประกวดเรียงความ
จะได้ดำเนินการประกวดเรียงความ โดยเปิดโอกาส
ให้บุคคลทั่วไปเข้าประกวด

จึงขอชวนเชิญท่านที่สนใจส่งเรียงความเข้าประ-
กวดตามกำหนดและระเบียบดังต่อไปนี้

๑. เรื่องประกวด ให้เรียกชื่อเรื่องว่า "ความ
สำคัญของวันชาติ".

๒. วัตถุประสงค์ ให้มุ่งเน้นไปในทางสนใจชาว
ไทยเห็นความสำคัญของวันชาติ จนรู้สึกซาบซึ้ง
เข้าใจในจิตใจ บังเกิดศรัทธาเห็นเป็นหน้าที่ และพร้อม
ใจกันทำการฉลองวันชาติโดยไม่คำนึงมีการรบกวนมาก

กำหนดขนาดความเรียงไม่เกิน ๒๕ หน้ากระดาษ
ฟุ่ดตแ่กป เรียงหรือพิมพ์เจอนบรรทัด และเขียน
หรือพิมพ์ในคานหนาเคคานเดยว

- ๓. การพิจารณาและคัดเลือก ทางการจะได้เชิญ
เจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี เป็นประธาน
กรรมการ

พ.อ. หม่อมเจ้านภรตมวงศ กิตติยากร
พระยาดุรินทราชา

พล. ตี พระยาดนัณรงคฤทธิ
พระดาร์ประเดรัฐ

ผู้แทนจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้แทนมหาวิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์และ
การเมือง

ผู้แทนราชบัณฑิตยสถาน

ผู้แทนกรมโฆษณาการ เป็นกรรมการ

นายก อัย โพิธ เป็นเลขานุการ

คณะกรรมการ

พิจารณาและตัดสินใจการประกวดเรียงความ การ
ตัดสินของคณะกรรมการเป็นเด็ดขาด อุตรรณ์ต่อ
ไปไม่ได้

๔. กำหนดรางวัล

รางวัลที่ ๑ ถ้วยทองหนัก ๓ บาท ๑ ถ้วย
เงิน ๒๐๐ บาท

รางวัลที่ ๒ เงิน ๑๐๐ บาท

จำนวนรางวัลหรือจำนวนเงินอาจเปลี่ยนแปลงได้
เมื่อคณะกรรมการคัดเลือกแล้ว เห็นว่าดี แต่ยังไม่
ถึงขนาด

๕. สิทธิลิขสิทธิ์บัตรรางวัล เป็นของกรม
โฆษณาการ

๖. ผู้ประกวดต้อง ส่ง เรียง ความ ของตน ถึง
เลขาธิการประกวดเรียงความ ณสำนักงานกอง
วรรณคดี กรมศิลปากร อย่างช้าภายในวันที่ ๓๐
พฤษภาคม ๒๔๘๓ ก่อนปิดรับผลงาน ถ้าผู้ประกวดขอยุ้

๔

ต่างจังหวัด ขอให้ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียน หรือ
ถ้าจะส่งด้วยตนเอง ต้องมีใบรับของเจ้าหน้าที่.

กองประกวดเรียงความ
ณสำนักงานกองวรรณคดี
กรมศิลปากร

๒๐ มีนาคม ๒๕๖๒

ประกาศ
เรื่อง ผลของการพิจารณาและคดีสิน

การประกวดเรียงความ

เนื่องในงานฉลองวันชาติ ๒๔๗๓

เรื่อง "ความสำคัญของวันชาติ"

กองประกวดเรียงความเนื่องในงานฉลองวันชาติ
๒๔๗๓ ได้รับเรียงความจากผู้ส่งเข้าประกวดทั้งหมด
๓๕๓ ราย ได้มอบให้คณะกรรมการพิจารณาและ
ตัดสินการประกวดเรียงความพิจารณาและตัดสินแล้ว
ตั้งแต่วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๔๗๓

รางวัลที่ ๑ ได้แก่ฉบับของ นายเป็ดทอง ฉนวนคร
ป.ม. ครูโรงเรียนฝึกหัดครูประถม พระนคร

รางวัลที่ ๒ ได้แก่ฉบับของ นายบุญเรือน เกิดศิริ
ธรรมศาสตร์บัณฑิต รองจำค่าดแพ่ง กระทรวง
ยุติธรรม

ประกาศมา ณ วันที่ ๓๑ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๗๓

กองประกวดเรียงความ

เรียงความฉบับที่ได้รับรางวัลที่ ๑
เรื่อง “ความสำคัญของวันชาติ”

นายเปลื้อง ฉณทร ป.ม.

ครูโรงเรียนฝึกหัดครูประถม พระนคร

ผู้เขียนเรียงความ

“ความสำคัญของวันชาติ”

การแสดงความระลึกถึงวันสำคัญต่าง ๆ ย่อมเป็น
วัฒนธรรม ประการหนึ่งของ มนุษย์และ ของ ประเทศ
ชาติ เรารำลึกถึงวันเกิดของเรา และให้มีการทำบุญ
ในวันนั้น เพื่อความเจริญของตัวเราเอง เราแสดง
ความรำลึกในวันวิสาขบูชา เพราะวันนั้นเป็นวันประสูติ
ตรัสรู้และนิพพานของสมเด็จพระพุทธเจ้า อันเป็น
สรณะที่ศรัทธาของชาวเรา เมื่อกาลล่วงถึงวันต่าง ๆ
ซึ่งเราได้ประกอบกิจอันเป็นที่ระลึกถึงแล้ว จะแ
เห็นว่ แต่ก่อนมาเรายังไม่มีความหมายหรือเรียกเพื่อนไทย
ทั้งมวลให้ระลึกถึงชาติ คิดด้ายกับว่าชาติไม่มีความ
สำคัญอย่างใดเลย แต่เราขอมรับรองกันทั่วทุกคนว่
ชาติของเราสำคัญสำหรับเราอย่างที่สุด ไม่มีชาติใด
จะมาให้ความคุ้มครองแก่เราดีเสมอชาติของเรา ไม่มี
พื้นแผ่นดินที่ไหนในโลกนี้จะให้เราอาศัยได้ ดังตำรา

เฝ้ามองแผ่นดินแห่งประเทศของเราเอง เมื่อเป็น
 ดังนี้ เราจำเป็นต้องมอดนรดถึง ใ้เป็นเกียรติ
 แก่ชาติของเรา ไม่บังควรให้มอดนรดได้ว่า เรายัง
 วันสำคัญต่าง ๆ เป็นอันมาก แต่วันของชาติหามีไม่
 วันชาติเป็นวันที่เตือนใจพี่น้องร่วมชาติ ให้ระลึกได้
 ๕ ว่า ชาติของเราดำรงอยู่ด้วยสภาพเดิมชราชาติอันมีเกียรติ
 ๕ ทงหลาย เพราะชาติอันไร้อุดมภาพย่อมไม่มีวัน
 ๕ ชาติของตนเอง วันชาติจะเป็นวันที่เตือนให้เราเข้าไป
 ในข้อคิดว่า ชาติของเราได้เจริญก้าวหน้าอย่างไร
 ๕ หรือมีขอบเขตของควรแก้ไขอย่างไรบ้าง ทั้งให้เรานึก
 ๕ ถึงอนาคต เพื่อจะได้ร่วมแรงช่วยกันสร้างชาติให้
 ๕ เจริญรุ่งเรืองอนุภาพยิ่ง ๆ ขึ้น

“วันชาติ” อันเป็นวันอันสูงสุดสำคัญยิ่งแห่ง
 ประเทศไทยนั้น ได้ปรากฏเป็นประเพณีนิยมแต่ณวัน
 ที่ ๒๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๗๓ ในวสันตศักราช
 ได้ ประชุมปรึกษากัน ในเรื่องวันมหามงคลประจำชาติ
 ๒๗/๗/๒๕๖๖
 ไทยของเรา และได้ตกลงพร้อมกันให้ถือวันที่ ๒๔

มกราคม เป็นวันชาติ ครั้นแล้วรัฐบาลแห่งประเทศไทย
ชาวไทยก็พร้อมกันจัดให้มีกิจกรรมฉลองวันประจา
ชาติขึ้นเป็นครั้งแรกใน พ.ศ. ๒๔๘๒

การที่เราได้ถือเอาวันที่ ๒๔ มกราคม เป็นวันชาติ
นั้น ก็เพราะในวันนั้นชาติไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงอย่าง
สำคัญ อันนำมาซึ่งความเป็นชาติอย่างแท้จริง ดัง
ที่พี่น้องชาวไทยได้ตระหนักทอวกกันแล้วว่า ในวันนี้
ประเทศไทยได้เปลี่ยนการปกครองระบอบสมบูรณาญา
สิทธิราชย์เป็นการปกครองระบอบประชาธิปไตยภายใต้
รัฐธรรมนูญ การเปลี่ยนแปลงเช่นนี้เป็นกาเปลี่ยนแปลง
เปลี่ยนแปลงอย่างใหญ่ยิ่ง เพราะชาติจะเจริญหรือทรุดเสื่อม
นั้นอยู่ที่ระบอบการปกครอง การปกครองเป็นหัวใจ
ของชาติ แต่การปกครองทั้งสองระบอบนั้นขอแตก
ต่างอย่างสำคัญ ซึ่งจะกล่าวแต่โดยสังเขปดังต่อไปนี้
การปกครองนั้น ข้อมประกอบด้วยผู้ปกครองฝ่าย
หนึ่ง และผู้อยู่ในปกครองอีกฝ่ายหนึ่ง การ
ปกครองระบอบประชาธิปไตยภายใต้รัฐธรรมนูญนั้น ผู้

ปกครองหรือคณะรัฐบาลย่อมตั้งขึ้นจากประชาราษฎร
 และเลือกจากราษฎร ทั้งมีอำนาจปกครองได้ก็โดย
 ความยินยอมของผู้ที่อยู่ในความปกครอง ถ้าแม้ว่า
 ผู้ปกครองปฏิบัติไม่ชอบธรรม ไม่อำนวยความสวัสดิ
 ให้อแก่ประเทศชาติไร ประชาษฎรก็ย่อมเปลี่ยน
 คณะปกครองนั้นเสียได้ ทั้งนี้เพราะคณะปกครองมี
 อำนาจปกครองโดยความยินยอมของราษฎรทั้งหลาย
 ห้ามอำนาจอธิปไตยแก่คนเดียวนั้นเองไม่ ดังนั้นเป็นเหตุ
 ให้แก่การปกครองระบอบประชาธิปไตย ส่วนวิธี
 การเลือกผู้ปกครองและอำนาจการปกครองต่าง ๆ นั้น
 ย่อมเป็นไปตามระเบียบซึ่งบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ
 จะเห็นได้ว่าการปกครองระบอบนี้ อำนวยสิทธิเสรีภาพ
 แก่ประชาราษฎร ผู้ประกอบกันเป็นชาติ เดิมหน้าถัดจน
 ทั่วทุกคน ส่วนการปกครองระบอบสมบูรณาญาสิทธิ
 ราชย์นั้น ราษฎรไม่มีสิทธิอย่างใดในการปกครอง ไม่
 มีหน้าที่อย่างใดที่จะจัดการประเทศของตนเอง ระบอบ
 การปกครองท่านองนั้นเหมาะสมกับประเทศไทย และ

ใหม่ด้วยความปดามปดัมบดี ดังนั้นการเปลี่ยนแปลง
 ครั้งนี้ จึงไม่ใช้การเปลี่ยนแปลงของคณะชนส่วนหนึ่ง
 ส่วนใด ซึ่งมีความจงใจประทุพพทรราชธิปไตย
 เจลาชนต้องมาโต้แย้ง ยอมรับให้เห็นว่าการเปลี่ยนแปลง
 แปลงในวันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๗๕ เป็นการ
 เปลี่ยนแปลงเพื่อพหุของชาวไทย โดยความพร้อม
 เพรียงของพหุของชาวไทย และนานาชาติก็พร้อมกัน
 รับรองประเทศไทย อันมีรัฐธรรมนูญอันอาศัยสิทธิ
 เสรีภาพแก่ราษฎร โดยความเที่ยงธรรม นายพลตรี
 หลวงพิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี ได้กล่าวสุนทร
 พจน์โดยทางวิทยุกระจายเสียง เมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน
 สักก่อนว่า "วันที่ ๒๔ มิถุนายนนี้เป็นวันมงคลแท้
 ของชาติ เป็นวันที่ไม่มีอีกสักใด ๆ มาครอบงำ เป็นวัน
 บริสุทธิ์ ซึ่งได้เริ่มการปกครองใหม่ในระบบประชาธิปไตย
 โดยมีรัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายบังคับบังคับสูงสุด
 แก่ชนชาติ อันต้องตามมติมหาชน" • วันชาติจึงไม่

- ๑๗/๐๗/๒๕๕๖
- จากสุนทรพจน์นายกรัฐมนตรี ๒๔ มิถุนายน ๒๔๗๕
 กรมโฆษณาการพิมพ์แจก

ใช้เงินของผู้หนึ่งผู้ใด โดยฉะเพาะ แต่เป็นเงินของเราทุกคนที่รวมกันเป็นชาติไทย

วันที่ ๒๔ มิถุนายน หรือวันชาติคนเป็นวันสำคัญที่สุด เพราะเป็นวันออกมฤคษ์ประกาศความรุ่งเรือง เป็นวันชาติไทยก้าวรชนเทียมหน้าชาติ อันชาวเกียรติศักดิ์คงทงหลาย

ถ้าเราจัดตั้งพฤกษการ ณตงแต่วันที่เราได้เปิดยื่นแปลงการปกครองมาจนบัดนี้ แม้จะเป็นเวลาอันสั้นเราก็ได้เจริญรุดหน้าไปอย่างมากมาย ประเทศไทยแต่ก่อนนี้มีอุปมาดังบุรุษที่ถูกมัดเท้ามัดแขน จะเคลื่อนไหวร่างกายมิได้สัมปวารณา มาบัดนี้พันธนาการนั้นได้หลุดหายไปหมด เพราะรัฐบาลของเราได้จัดการแก้ไข สันติสัญญา กับ นานา ประเทศ เดรัจฉานเดรัจฉานอันมีบังคับตราตั้งไทย ซึ่งมีอยู่ในสันติสัญญาเดิมก็ถูกปลดปล่อยไป เราอาจที่จะดำเนินนโยบายเพื่อความรุ่งเรือง แก่ประเทศ ของ เราได้ อย่าง เต็ม ที่

27/07/2566

ความที่เรากำลัง ไม่มียกทัพของชาติหนึ่งชาติใด

มากเกินไปได้อีกต่อไป การเปลี่ยนแปลงธรรมนูญ
 แต่ก่อนมาเราได้เคยเปรียบเทียบผลประโยชน์แก่เขาอยู่
 เสมอ แต่การเปลี่ยนแปลงคราวนี้ เราได้เคย
 ประโยชน์แต่อย่างใด เราได้กระทำธรรมนูญ
 เช่นชาติอื่นทรงเกียรติศักดิ์เสมอกับชาติทั้งหลายทุก
 ประเภท เกียรติยศและผลประโยชน์อันพึงของชาวไทย
 ได้ครบในกรณี เป็นผลนับเนื่องมาแต่วันที่ ๒๕ มิถุนายน
 อันเราได้ถือเอาเป็นวันของชาติเรา

แล่นยานภาพอนเป็นเครื่องรักษาความดีความงามแห่ง
 ประเทศชาติ ก็ได้เพิ่มพูนชนอย่างน่าอัศจรรย์ ก่อตั้ง
 ทางนาประกอบด้วยเรือรบอันทันสมัย พรักพร้อมด้วย
 ยุธไชปกรณ์อันเรืองอำนาจ เราได้รอบนหนัก เรือ
 คานา เรือตอร์ปิโด เรือทุระเบิดและเครื่องบนทะเล
 เป็นอาทิ มีกำลังพอที่เราจะสนใจใฝ่หาของเร
 มัชธานีภาพ ที่จะรักษานานาไทยมเหศักดิ์ธมาชาย
 ได้โดยง่าย ก่อตั้งทางอากาศก่อกัด ทางบกก็ได้เพิ่ม
 พูนชนอย่างน่าปลื้มปดุม ทั้งนี้เพราะพนองชาวไทย

ทั้งหลายคงก็ได้มีส่วนบำรุงกำลังทหารอยู่ที่นั่น
 จะได้ยินอยู่เสมอว่าจังหวัดต่างๆ ตลอดจนคณะบุคคลและ
 เอกชนได้พร้อมใจกันจัดหายุทโธปกรณ์เพิ่มเติมให้แก่
 กองทัพไทยมิได้ขาด อันแสนยานุภาพของไทยเราณบัด
 นี้ นับว่าเข้มแข็งมั่นคง ใครมีอาชญากรรมได้อีกต่อไป

ส่วนทางพดเรือชนนเถา ความรุ่งเรืองก็ได้บังเกิด
 ขึ้นถึงนฤมิตร ถนนสายสำคัญทอดคดคองกันระหว่าง
 จังหวัดต่าง ๆ ยังการคมนาคมให้สะดวกยิ่งขึ้น
 สาธารณสถานที่ยกย่องใจก็ได้รับการปรับปรุงให้สวยงาม
 น่าพักผ่อน ความเบิกบานสำราญใจย่อมปรากฏ
 ณใบหน้าพินของชาวไทยทั่วกัน รัฐบาลได้เอาใจใส่ได้
 จะจัดให้พดเมืองมีเขตสถานอาศัยร่มเย็นดีสภาพ การ
 ยิงชีพของพินของชาวไทยก็เป็นสุขสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ความ
 เคียดกรี้ยวใด ๆ อันจำขุมที่ รัฐบาลก็ได้รับเร่งแก้ไข
 โดยฉับพลัน

การคว่ำขาย ซึ่งเคยช้อยู่ในกำมือของคนต่างชาติได้
 ๒๗/๐๗/๒๕๖๖
 กลับคืนมาสู่กำมือของพินของชาวไทย มากชนทุกที่

รัฐบาลก็ได้จัดการในเรื่องนี้โดยถูกต้อง เป็นอันว่า
 ได้ช่วยบริษัทชาว เพื่อช่วยพ่อค้าชาวไทย ตาม
 ขรรณคพ้อค้าย่อมคงราคาต้นค้าของตนเอง แต่ราคา
 ชาวไทยแต่ก่อนนี้ มีชาวต่างชาติคิดตั้งราคาให้ตาม
 ความพอใจของเขา บัดนี้เรามีบริษัทชาวไทย ที่คอย
 จัดราคาชาวให้ตั้งกับเหื่อโคต ที่พของชาวนาไทยได้
 เดียวไป นอกนั้นรัฐบาลได้จัดหาเรือเดินตั้งสินค้า และ
 จัดหาทุก ๆ วิธี เพื่อให้ความสะดวกแก่พ่อค้าไทย
 และเพื่อช่วยไทยให้เป็นพ่อค้า

ส่วนภูมิภาค คือจังหวัดต่าง ๆ นั้นแล้ว ใน
 บัดนี้กรมสิทธิจะบำรุงตนเองได้อย่างเต็มที่ ต่างก็มี
 เขตบอดประจำ ซึ่งมีหน้าที่จะอำนวยความสะดวก
 ให้แก่จังหวัดของตน

เรามองไปรอบ ๆ ตัว จะพบความเปลี่ยนแปลง
 และความก้าวหน้า เหล่านี้คือ ผลอันเกิดแต่วันที่ ๒๕
 มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๗๕ เป็นต้นมา อันอันเป็น
 ปฐมฤกษ์แห่ง ความ อัมพนาถาวร ของ ประเทศไทย เรา

เราก็คือเป็น วันชาติ เราจะปล่อยให้ผ่านไปโดย
มีคำหนึ่งถึง โดยมีประกอบกรณีย์กิจอันเป็นเครื่อง
แสดงถึงความระตึกถึงหาได้ไม่

เมื่อแต่เห็นความก้าวหน้าแห่ง ประเทศ ชาติของ
เราคงได้กล่าวมาแล้ว เราชาวไทยย่อมจะรู้ ดีกบดบ
ปดมทวนหน้ากัน แต่พี่น้องชาวไทยบางคนยังจะแ
เห็นฉา ชาติของเราเจริญมาถึงเพียงนี้ เรายังไม่ได้
รับประโยชน์จากความเจริญนั้นเลยหนอ แต่ละ
ผล แห่ง ความ สุข สัมบูรณ์ อาจ ยังไป ไม่ถึง พี่น้อง
บางคน แต่ก็ยังไม่เคยมีรัฐบาลใดใน โลกนี้จะให้
ความ สุข สัมบูรณ์แก่ พลเมืองทุกคนในคราวเดียวกัน
ได้ เราจำเป็นต้องยอมเสียสละบ้าง และต้องมี
ขันติธรรมต่อชาติของเรา อย่างไรก็ตาม ถึงสำคัญ
ซึ่งวันที่ ๒๕ มิถุนายน ได้ให้แก่ชาวไทยทุกคนแล้ว
คือเสรีภาพ สัมภาพและภราดรภาพ ดิถีอันใดที่
เรายังขาดอยู่ เราอาจเรียกร้องเอาได้อย่างเต็มเพียง
เราไม่ ต้อง เกรงอำนาจ อิทธิพลใด ๆ และไม่มีใคร

จะมารักษาเราได้ เราจะต้องเดินไปถึงความคิดแบบเก่า ที่ว่า "แต่เดี๋ยวก่อนจะกรุณาเกิด" ในการปกครองแบบประชาธิปไตย เราจะนึกเช่นนั้นไม่ได้เป็นอันขาด คนไทยทุกคนมีส่วนจะต้องประกอบกรณียกิจเพื่อความเจริญของประเทศชาติ และเราจะไม่ทอดทิ้งปฏิบัติงานของชาติอย่างงมงาย เราจำเป็นที่จะมีส่วนใคร่ครวญพิจารณาในกิจการต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์ส่วนรวมแห่งพี่น้องชาวไทย เราอยู่ในประเทศเดียวกัน ภายใต้รัฐธรรมนูญเดียวกัน เราย่อมมีโชคชตาอย่างเดียวกัน ตัวเราแต่ละลูกหลานของเรา ซึ่งเกิดภายหลังจากวันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๘๕ ย่อมได้รับมรดก คือเสรีภาพและธรรมาภาพ อันคุณพระราชกษัตริย์ได้สร้างสรรค์ไว้ให้ทั่วทุกคน ในวันที่ ๒๔ มิถุนายน อันเป็นวันชาตินี้ ขอให้เราร่วมใจกันต่อสู้กันให้รักความเป็นไทย รักความเสมอภาค รักเสรีภาพอันควรแก่สังคม ในวันที่ขอให้เราร่วมใจในดวงใจ

ว่า เราได้เสรีภาพไว้แล้ว เราจะรักษาสีรภาพนั้นไว้
เสมอชีวิตของเราไปจนถึงปากसान

พี่น้องชาวไทยคงจะได้เห็นประกายห่อกันแล้ว
ว่า วันที่ ๒๔ มิถุนายน อันเราได้เทอดได้เป็นวันชาติ
นั้น เป็นวันที่เราจะระดมให้ผ่านพ้นไปโดยมิได้
ประกอบอนุสรณ์ยักยอกหาได้ไม่ ในรอบปีที่ตั้งมา
รัฐบาลของเราตลอดจน พี่น้องชาวไทยได้ร่วมกันจัด
งานเฉลิมฉลอง วันชาติและตั้งจิตัญญาเป็นนทกรรม
อันมีไพเราะ และดำเนินดุจดวงไปอย่างน่าปลื้ม
งานคร่งน ยังตราตรึงอยู่ในความทรงจำของพี่น้อง
ชาวไทยถ้วนหน้า เรายังระลึกภาพในวันนั้นได้ถึนึก
ชัดเจน ประมุขระแห่งการฉลองวันชาตินั้นจะเป็น
แบบอย่าง ที่เราจะได้กระทำในกาลต่อไป ดังนั้น
ขอให้เราได้ระลึกอึกอึกเล็กน้อย อ่างานวันชาติใน
ปี พ.ศ. ๒๔๘๒ นั้น เราได้ทำอะไรบ้าง

สิ่งสำคัญประการแรก ที่เราควรระลึกและควร
กระทำต่อไป คือ การบริจจาคทรัพย์เป็นการกุศล

พี่น้องชาวไทยได้ร่วมมือกันตั้งระยาคี เพื่อให้
 รัฐบาลนำไปเป็นทุนสร้าง บ่อน้ำคอนกรีต ตามคำขอ
 ต่าง ๆ ที่ยื่นคารนำ อันหนักแห่งประชาธิปไตยนั้น
 ย่อมประกอบด้วยเสรีภาพ สมภาพ และภราดรภาพ
 คำว่าภราดรภาพ หาได้เป็นแต่เพียงคำอันมีเสียง
 ไพเราะ เท่านั้นก็หามิได้ พี่น้องแห่งประชาธิปไตย
 ย่อมตั้งระยาคีเกิดแก่กัน ย่อมหนักอกกันประคอง
 ญาติ อันการตั้งเงินช่วยเหลือเพื่อนร่วมบ้านเกิด
 เมืองมารวม ก็เป็นเครื่องหมายอันหนึ่งแห่งภราดร-
 ภาพ เหนือ เงินทองเป็นดังสำคัญ เมื่อตั้งระยาคี
 ไปก็ย่อมมีความเสียสละบ้างตามวิสัยปุถุชน แต่ถ้า
 เราจะได้มองเห็นเพื่อนร่วมชาติ ที่ขาดแคลนน้ำ ยกมือ
 อนุโมทนาสาธุในน้ำใจ อันเป็นกุศลของเรานับบริจาจาก
 ความปลอบปล่มนุษยธรรมอันมีอำนาจเหนือมัจจุริยะ อัน
 มิ่งเกิดเพียงชั่วขณะได้เป็นแน่นอน

ในวันชาติเราได้จัดให้มีสิ่งใหม่เกิดขึ้น ซึ่งบาง
 อย่างจะคงทนถาวรไปชั่วกาลนาน รัฐบาลได้จัด

27/07/2566

กันสร้างสมภายในเวลาอันน้อย แต่ได้เพิ่มพูน
 ความเข้มแข็งขึ้นทันตา ยุวชนยุวณารัฐเป็นลูกหลาน
 ของเราเดินแถวด้วยมือเท้าอันมั่นคง ด้วยใบหน้าอันฮาบ
 ไปด้วยความภูมิใจในเกียรติแห่งความเข้มไทย ซาก
 ของเราซากความเข้มไทยเมื่อใด เราจะทำเช่นนี้
 ไม่ได้เลย เราจะคงนั่งคนแค้นยานุภาพของฝ่ายอื่น
 ด้วยหัวใจอันฮาบชุ่มคายนาคา

ในส่วนของความด้อยงามนั้น ภายในพระนคร
 และส่วนภูมิภาค มีการ ประคับคอง แต่งเป็นที่เจริญตา
 ในทาง ความ จำเวญใจก็มีมรดกกระจายไปทั้งบ้าน
 เมือง เราต้องการหาความเพ็ดพิณในมรดก
 ชนิดใดที่ไหนก็ได้ตามความต้องการ

ในส่วนของความเข้มไปแห่งประเทศไทยของเรา เรา
 ก็รู้ได้โดยละเอียด ด้วยนาชกรวิเศษได้กล่าว
 สุนทรพจน์ปราศรัยแก่พี่น้องชาวไทย โดยทางวิทยุ
 กระจายเสียง บรรยายการณ์ต่าง ๆ อันวิจิตรได้
 ปฏิบัติแล้ว ทั้งแข็งแรงให้พี่น้องชาวไทยหยั่งรู้ภาวะ

แห่งประเทศชาติของเราโดยละเอียด เป็นที่จับใจ
แก่คนไทยได้ฟังทุกคน

ดังนี้เป็นเรื่องราวตั้งเซป ที่เรารู้กันแต่อยู่ใน
งานวันชาติ ซึ่งได้มีเป็นครั้งแรกในวันที่ ๒๕ มิถุนายน
พ.ศ. ๒๔๘๒

แต่กิจการแสดงความรักในอนาชาตินั้น ใช่ว่า
จะเป็นเพียงการฉลองของสโมสร การสนุกรื่นเริงทำ
หน้าที่ได้ ความรื่นเริงบันเทิงใจย่อมเป็นเพียง
ชั่วคราวยาม สิ้นความมุ่งหมายอันแท้จริงใน
มหกรรมฉลองวันชาติมีอยู่ใหญ่อีกถนัด เพราะ
อนาชาตินั้นมีสารพัดสำคัญ ดังจะได้อธิบายต่อไปนี้

อนาชาติ เป็นอัน ดำรงความ ร่วมใจร่วม สำนึก
ในสิ่งหนึ่ง เรามักเฝ้าแต่ดูความเป็นมาหนึ่งใจเดียว
กันทั่วทุกคนได้น้อยครั้ง มีอยู่หนึ่งคืออนาชาติน
แหละ ที่พี่น้องชาวไทยจะแสดงให้เห็นประจักษ์ว่า เรา
ยังยึดมั่นอยู่กับชาติของเรา เรามีได้แตกแยกกัน
ขงไตรรงค์ อัน สรวัด ราย อยู่ ทุก ครั้ง เรื่อน นั้น เป็น

ประหนึ่งสัญญาตนแห่งความสามัคคีกัน ผู้ที่ได้เห็น
 เห็นความปรักปรำของเราใน วันนั้นจะทราบได้ทันที
 ว่าพี่น้องชาวไทยมีน้ำใจยึดมั่นกันแน่นแฟ้น ไม่มี
 อำนาจอันใดจะมาแยกออกจากกันได้โดย อันความ
 สามัคคีกันย่อมมีพัฒนาภาพใหญ่ยิ่ง ย่อมไม่มีอำนาจ
 อันใดจะทำลายชาติ ซึ่งมีประหารราชวงศ์ตาม
 ตามศักดิ์กันเอง ประเทศชาติที่ราษฎรชาติความ
 ร่วมรัก แม้จะใหญ่โตสักปานใด ก็มีอาจดำรงอยู่
 ได้ ความสามัคคีกัน แม้พระพักตร์ของเราก็ได้ครี
 ติสรรเสริญไว้ว่า "สหประชาชาติ สามัคคี
 อุตมธำรง" - ความพร้อมเพรียงของชนผู้ดีมาคม
 กัน เป็น หมู่ ยิ่ง ความเจริญให้ สำเร็จได้ - ถ้าเราจะ
 ตรวจประวัติแห่งชาติของเรา ก็จะเห็นได้ว่า
 ยามที่ไทยต้องพ่ายแพ้แก่ศัตรู ต้องตกเป็นเมือง
 ของเราเป็น เป็นยามที่เราชาติความพร้อมเพรียง
 ชาติความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน และนึกถึงตนเอง
 ยิ่งกว่าชาติ ส่วนในสมัยที่ไทยรุ่งเรืองอำนาจนั้น

เด่า ก็เป็นสมมุติไทยรวมกันมันคง ค่างหมอกาย
ใจเพื่อชาติหัวหน้ากัน ในการปกครองระบอบ
ประชาธิปไตยของไทยบัดนี้ ถ้ามีค้ำชรรบยอมจะ
มันเกิดอันตราย เหตุว่าประชาธิปไตยยอมให้
โอกาสที่เราจะวิงวอนกันได้โดยไม่ตรีจิต เรายอม
ปราศจากความรุนแรงของค้ำชกั้น เราไม่จำกัดข้ออื่น
ความเดือดร้อนไว้ในอก ประชาธิปไตยยอมทำให้
เรามีสิทธิเรียกร้อง ความเห็นใจจากเพื่อนผู้ เป็นไทย
และมีสิทธิของทุกๆ ในความเดือดร้อนได้เต็มที่ ถ้ามีค้ำ
ชรรบเป็นเหตุก้ำค้ำชญแห่งวันชาติ คนไทยทุกคน
จะต้องแสดงให้เห็นประจักษ์

วันชาติเป็นวันประกาศเกียรติยศของชาติ กิจ
การต่าง ๆ อันได้กระทำในวันชาตินั้น ใช่ว่าจะรู้กัน
แต่ในประเทศของเราเองก็ห้ามได้ ชาวสยามกระจาย
ไปทั่วสากลโลก ชาติต่าง ๆ จะรู้ว่าประเทศไทย
เป็นประเทศอันดำรงเอกราช และมีเกียรติเสมอชาติ
อื่น ๆ ด้วยเป็นประเทศอันมีวันชาติของตนเอง

ถ้าฉัน ^๕ เหวปฏิบัติ การที่จะ เถลิมถลงของ อย่างพรัก
 พรหมเต็มกำลัง ให้สัมพันธ์แห่งชาติของเรา
 เกียรติ ตันนัย่อม จะเป็นที ส่นใจแห่ง นานา ประเทศ
 ด้วย ประเทศชาติของเรา เราต้องให้เกียรติอย่าง
 สูงสุด และเราต้องเป็นผู้นำ เราจะมาช่วยอยู่เปล่า ๆ
 แล้ว จะหวัง ให้ชาติอื่น เรายินยอม ให้ เกียรติ แก่เรา นั้น
 หาได้ไม่ เกียรติยศของชาติเป็นดังสำคัญยิ่งนัก
 ชาติที่มเกียรติยศย่อมมีอำนาจพิเศษ ในการที่จะคุ้มครอง
 ประชากรชาติ ในนี้ฉันคนไทยไม่จำเป็นไปอยู่ณภาค
 พินโตในโตกษ เกียรติของชาติย่อมจะติดตามไปคน
 ครองเสมอ เมื่อเราออกไปจากประเทศไทย เราจะ
 ยังคงเป็นไทย เราจะไม่ยอมให้ประเทศชาติของเรา
 เป็นที่เหยียบย่ำของผู้อื่นได้เป็นอันขาด พันธของชาวไทย
 คงจะระดัดความจรัสโตขอหนึ่งว่า แต่ก่อนนี้พอเรา
 ออกไปพ้นชาวไทย ก็ไม่มีผู้ใดรู้จัก ไม่มีใครเอาใจใส่
 ว่าเรานักคือคนไทย แต่บัดนี้เขาจะต้องรู้ได้ว่าเราคือ
 คนไทย ซึ่งอยู่ในประเทศอันมีอิสรระคองเคารพ

27/09/2008

สถานที่อยู่ต่างประเทศ ซึ่งไม่เคยกระจายเสียงเป็น
 ภาษาไทย บันคนก็เกิดมีขึ้นแล้ว เช่นสถานที่อยู่
 ในประเทศจีนและอินโดจีน นับว่าเขาได้ให้เกียรติยศ
 ซึ่งเราควรภูมิใจ แต่เขาไม่ได้ให้เกียรติยศแก่เรา
 โดยปราศจากเหตุผลอันสมควร เขาให้เกียรติยศ
 แก่เรา เพราะเราพร้อมใจกันรักษาเกียรติยศของเรา
 พันธของชาวไทยทั้งหลายจะต้องดำรงเกียรติศักดิ์อัน
 ใฝ่ และส่งเสริมให้ยิ่ง ๆ ขึ้น เกียรติศักดิ์ของชาติ
 เป็นมิ่งขวัญของเรามีเป็นไทยทุกคน

อันชาติ เป็นอันเคื้อนใจ ให้เรารรดถึง ความเป็น
 ชาติอันแท้จริง ความเป็นชาติอันแท้จริงนั้นประกอบ
 ด้วยลักษณะสำคัญสองประการ ประการแรกคือ
 ชาติจะต้องประกอบด้วยประชากรชาวยุทธ์ ซึ่งมี ความ
 รู้สึกในชาติของตนอย่างแจ่มแจ้งชัดเจน กล่าวคือ
 จะต้อง รู้ว่าตนเอง มีความสัมพันธ์ กับ ชาติ ใด
 และควรประกอบกรณียกิจให้แก่ชาติของตนอย่างไร
 ชาตินั้น ไร้อาจจะประกอบด้วยคน ซึ่งพูดภาษาเดียวกัน

มชนบประเพณีอย่างเดียวกันเท่านั้นก็ได้ ชาว
 ที่แท้จริง จะต้องประกอบ ด้วยคนซึ่ง มีความมุ่งหมาย
 ส่วนรวมอย่างเดียวกัน และจะต้องประกอบกิจเพื่อ
 ชาติของตนทุกคน ชาติที่ประชากรราษฎรขาดคุณ
 สัมมัตถชน แม้จะเรียกว่าชาตินั้นชาตินั้น ก็เป็นแต่
 ชื่อเรียกเท่านั้น หามักความเป็นชาติ โดยแท้จริงไม่
 ทงอาจทำดาบหายสูญไปได้โดยง่าย ดังนั้นชาวยุ
 ประเทศจึงมักคิดเหมือนกันว่า อนาคตเป็นอันมืด
 เพราะในอนันเพื่อนร่วมชาติจะได้แสดงให้เห็น ชัดว่า
 ต่างก็มีความสำนึกในชาติของตนอย่างแท้จริง ถ้าแม่
 ว่าเราชาติการระดีก็ถึง ชาติควรประกอบภรณ์ยกิจ
 โดยพรักพร้อมในอนชาติ ก็เท่ากับเป็นเครื่องแสดง
 ความเดือนโทรมของชาติ เป็นสัญญาณอันดี
 ดำหรับสัตว์ผู้ปองร้าย ประวัติศาสตร์แห่งชาติของ
 เรา ได้สอนให้เราเห็นความจริงว่า สัตว์ผู้ถือ
 โอกาส ใจมเข้ามา ขณะที่เกิดกรรม มัน คิดให้เรา
 โมหจริต ชาติความคำนึงถึงชาติ แต่ชาติของเรา

รักความเป็นไทยเสมอกับชื่อทุกประการ จึงได้
อสังกรภาพกันมาได้ทุกครั้ง บรรพบุรุษของเราได้
เอาเลือดทาแผ่นดินไว้เพื่อรักษาความเป็นไทย ดังนั้น
ในสมัยที่เรายังคงมีสันติสุขอยู่นี้ เราพึงรู้สึกถึง
ความเป็นชาติไว้เป็นนิจ และควรประกอบกิจให้
ประจักษ์ เราต้องรักชาติของเรา และความรัก
ชาตินั้นพึงอยู่เหนือสิ่งอื่นทั้งหมด เพราะความรักชาติ
ย่อมเป็นเครื่องประกันความมั่นคงของชาติ ผู้ที่มี
ความเชื่อมั่นว่า ชาติดีมีไป คนเองคงจะได้รับ
ความปรารถนาจากชาติอันนั้น เป็นผู้ที่เราใจฝืดคดอย่าง
หนักที่สุด ไม่มีชาติใดในโลกนี้จะรับเอาคนชาติอื่น
เข้าไปได้ยิ่งได้มอกับคนของเขา เราเดียดจริตบาง
อย่างเมื่ออยู่กับชาติของเรา ก็ควรจะดัดจริต
ทุกอย่างเมื่อเราปราศจากชาติ เราต้องยอมเดียดจริต
ความดีดกด้วยบางอย่าง เพื่อความมั่นคงของ
ชาติ และเราต้องกระทำอย่างฉับพลันด้วยความยินดี
การที่ประชาชนพลเมืองจะมีความรู้สึกถึงชาติอัน

แท้จริงออกอย่างหนึ่งนั่นคือ การปกครองจะต้องเป็น
ระบอบประชาธิปไตย ซึ่งประกอบด้วยหลักได้รูปภาพ
สัมภาพ และภราวตภาพ ในการแสวงหาสิ่งสำคัญ
ทั้งสามนี้ ชาติบาง ชาติ ต้อง เสีย เด็ดขาด เนื้อ ของ
ประชากรพลเรือนอย่างน่าเอ็นดูมาก ในส่วนกรณี
แห่งประเทศไทยเรา ถ้าจะเปรียบเทียบกับชาติอื่น
แล้ว ก็อาจพูดได้ว่าเราได้ประชาธิปไตยมาโดย
ลัดลัดภาพ แม้แต่สัญญาที่มีต่อกัน

ความสำคัญขั้นที่สอง คือชาติจะต้องมีได้รูปภาพ
อันสมบูรณ์ ได้รูปภาพอันสมบูรณ์ของชาตินั้น คือ
การที่ชาติ อาจดำเนินกิจการได้โดย ปราศจากข้อกั
ขวางของชาติอื่น ธรรมดา ๆ คุยไม่น่าจะเป็นได้
ที่ชาติอื่นจะเข้ามายุ่งกับกิจการแห่งชาติของเรา แต่
มันก็เคยเป็นความจริงมาแล้ว เช่น เราไม่อาจตัดสิน
คดีของคนต่างชาติ ซึ่งทำผิดในบ้านของเราเอง เรา
ไม่อาจวางพิพากษัตราภษาชั้นค่า ที่ตั้งเข้ามาขาย
ในประเทศของเราได้ตามความพอใจ พุดง่าย ๆ ว่า

แม้เราจะกินข้าว ก็มีคนมากำหนดให้กิน แม่ทองนุ่น
 จะเป็นท้องของเราเอง แต่สิ่งเหล่านี้ก็ได้อยู่คิดงแล้ว
 แต่ พ. ศ. ๒๔๘๒ ซึ่งเป็นปีที่รัฐบาลของเรา พริก
 พร้อมกับด้วยความกตมเกิดยวของพี่น้องชาวไทย ได้
 กระทำสนธิสัญญากับนานาชาติเดี๋ยวจบริบูรณ์ และ
 นานาชาติ ก็ได้ตั้งนาม ในสนธิสัญญาด้วยความนิยม
 ยินดี ยินดีทศ.ศรัภาพแห่งชาติเรานั้น ขอให้เรา
 วิชาไว้ให้มั่นคงชวักถาดนาน

ดังนั้นเพื่อชาติของเราเอง เราจะกระทำอะไร
 บ้างในอนชาติ เราจะไม่เพียงนี้กอยู่แต่ในใจว่า เรา
 จะรักชาติ เราจะเสียสละเพื่อชาติ แต่เราพึ่งแต่คง
 ขอมาให้ปรากฏแก่ตาโลกว่า ในอนชาติของเรา
 นั้น เราคนไทยทุกคนได้ประกอบขนงสรณียกิจครบ
 ถ้วนไตรทวาร ใจของเราจะมุ่งภากณาให้ชาติของ
 เราเจริญ ความสำเร็จของเราจะเปล่งออกมาเพื่อความ
 สวัสดิ์ของชาติ กายของเราจะทำการให้ปรากฏ

ขอให้เราพึงระลึกไว้เสมอว่า วันที่ ๒๕ มิถุนายน

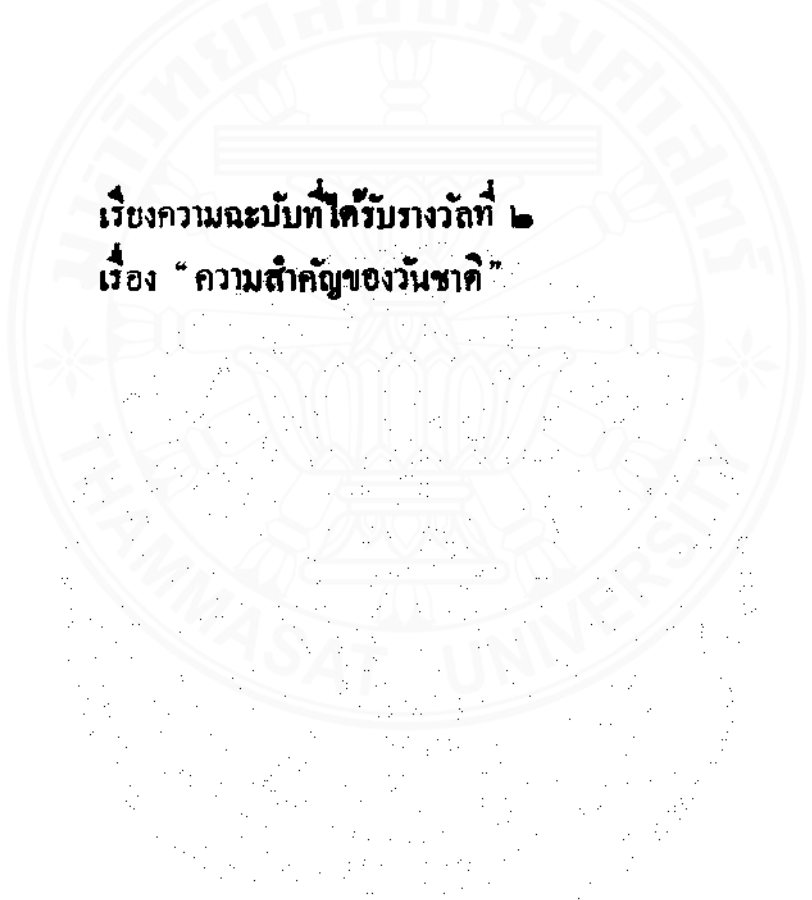
เป็นวันชาติของ ประเทศไทย อันเป็นที่รักยิ่งของเรา
 ในวันนี้คนไทยทุกคน ย่อมจะไม่ละเลยเป็นอันขาดที่จะ
 ประกอบอนุষ্ঠยอันยกย่องให้ประจักษ์ชัดว่า ไทยทั้งมวล
 มีความร่วมรักเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ชาวไทยไม่ว่า
 จะอยู่ ณ สถานที่ใด จำเป็นจะต้อง แสดงความระลึกใน
 ๕๕ ขอให้พี่น้องชาวไทยจงชักชวนกันเพื่อเกิดสถาน
 อย่างมีระดับนี้ พี่น้องชาวไทยทั้งในประเทศ
 นอกประเทศ ทั้งในพระนคร และแม้ตามไร่นาบ้านเขา
 จงชักชวนใครรรักใคร่ หมู่บ้าน ให้เป็นขอช่วยประกาศ
 ความร่วมรัก อันเป็นเครื่องหมายประกันความผาสุกแห่ง
 ชาติของเรา ยามรัตติกาลขอให้ประทีปโคมไฟ
 กระฉ่างแจ้วทั่วทุกครัวเรือน ให้เป็นสัญญาณว่าไทย
 จะรุ่งโรจน์ก้าวหน้าต่อไป

ในวันนี้ ขอให้เราแต่งกายให้เรียบร้อย ประณีต
 เพื่อศิโรตม์แก่ชาติของเรา ให้เราได้สดชื่นปลุกเสก
 ของเรากว่า ตัวของเราเป็นไทย ชาติของเราเป็น
 ไทย 27/07/2566 บรรพบุรุษได้ตั้งระดือนคทาแผ่นดินไว้เพื่อรักษา

ความเป็นไทย ขอให้ลูกหลานพึงรักษาดมฺบูรณภาพ
 แห่งชาติไว้เหนือชีวิตของตน ขอให้เราพร่ำสอน
 ลูกหลานให้รู้สึกผูกพันในเกียรติแห่งชาติ และรู้
 สำนึกเห็นความสำคัญความระทมทุกข์ ถ้าเราจะ
 เสียความเป็นไทยไป ให้ลูกหลานของเราเห็นว่าชาติ
 ของเราจะคงอยู่เหมือนสิ่งอื่นทั้งหมด ในวันนี้ขอให้
 ลูกหลานได้รื่นเริงบันเทิงใจพร้อมกับเราด้วย

ขอให้เราละ ความขุ่นหมอง อันเกาะกุมอยู่ในดวง
 จิตต์ และทำใจให้เบิกบานสำราญรมย์ในวันชาติ
 พักพร้อมร่วมงานที่รัฐบาลของเราได้จัดขึ้น

ขออำนาจ สามัคคีธรรม และไตรรัตนานุภาพ จง
 จรรโลงประเทศไทยให้เจริญมั่นคง พันธของชาวไทย
 ทั้งหลายจงร่วมกันตั้งปณิธาน เพื่อความรุ่งโรจน์
 แห่งประเทศชาติของเรา ให้ชาติของเรานางรุ่งเรือง
 มัญญาชานุกภาพเป็นที่สถิตย์แห่งสันติ เสรีภาพ
 สัมภาพ ภราดรภาพ และอิสสราริปไตยอันถาวร
 เป็นที่นิยมสรรเสริญแห่งสากลโลกน้นเทอญ

เรียงความฉบับที่ได้รับรางวัลที่ ๒
เรื่อง “ความสำคัญของวันชาติ”

นายบุญเรือน เกิดศิริ ธรรมศาสตร์บัณฑิต
รองศาสตราจารย์ กระทรวงยุติธรรม
ผู้เขียนเรียงความ

27/07/2566

“ความสำคัญของวันชาติ”

จำเดิมแต่ประเทศไทยได้เปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบบสมบูรณาญาสิทธิราชย์เป็นระบอบประชาธิปไตยโดยมีรัฐธรรมนูญเป็นหลักการปกครองประเทศ ซึ่งกาลจำเนียรมาบรรจบครบรอบปีที่ ๘ เมื่อวันที่ วันที่ ๒๔ มิถุนายนของทุก ๆ ปี จึงเป็นอนุตตรณัฎฐ์ที่กระตุนเตือนใจให้พวกเราชาวไทยทั้งมวลระลึกถึงวันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๗๕ ในวันนั้นได้มีบุคคลคนหนึ่ง เรียกว่า “คณะราษฎร” ประกอบด้วยดมาชิกซึ่งเป็นข้าราชการทหารบก ทหารเรือ พลเรือนและดามีญชน บุคคลคณะนั้นเป็นผู้ที่มีความรักชาติอันแรงกล้าประสงค์จะให้ประเทศไทยเจริญก้าวหน้าทันสมัยทัดเทียมอารยประเทศ จึงพร้อมกันเร้าเสียงก่อกำเนิดการเปลี่ยนแปลงการปกครองจากรัฐบาลสมบูรณาญาสิทธิราชย์ 7/2566 เพื่อขอพระราชทานรัฐธรรมนูญแก่

พระมหากษัตริย์ไว้เป็นปทัสถานในการปกครองบ้าน
เมืองตามแบบอารยประเทศ

พี่น้องชาวไทยทั้งหลาย หากได้มีโอกาสผ่านไป
ทางสถานพระบรมรูปทรงม้าหน้าพระที่นั่งอนันตสมาคม
ซึ่งเป็นที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรในปัจจุบัน จะ
ประจักษ์พยานก่อกำเนิดรัฐธรรมนูญอันเป็นดาววิฤ
กษหนึ่งซึ่งจารึกข้อความว่า "๒๕ มิถุนายน ๒๔๗๕
ณที่คณะราษฎรได้ก่อกำเนิดรัฐธรรมนูญเพื่อความ
เจริญของชาติ" หมุดอันนี้ย่อมจะเห็นเด่นชัดเป็น
เครื่องหมายให้ระลึกถึงเหตุการณ์สำคัญ ซึ่งคณะ
ราษฎรได้ทำให้ประเทศไทยมีอารยคติอันใหม่อย่างนา
ตเด่น ณที่ เมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๗๕
เวลาเช้ามีด นายพดด้วง พระยาพดพดพดพดพด
ผู้เป็นประธานแห่งคณะราษฎรได้ประกาศเปลี่ยนแปลง
การปกครองในท่ามกลางทหารและพลเรือนอย่างสง่า
ผ่าเผย ฐานะหนึ่งตรงไต่รงค์ซึ่งเป็นเครื่องหมายแสดง
ความเป็นเอกราชของชาติไทย และเป็นยุคคัมภีร์สมัย

ประจำชีวิตจิตใจของเราชาวไทยทั้งชาติ ก็ได้
 ถูก^๕กรรณ ประดิษฐานนัยโดยตรง^๕เบื้องบนพระที่นั่ง
 อนันต์ต่อมาคมเป็นปฐมฤกษ์ การเปลี่ยนแปลง^๕นี้ได้
 กระทำสำเร็จดังโดยระลอกแฉะระลอกเร็ว ทั้งเป็นไป
 ด้วยความสงบเรียบร้อยไม่มีการเสียชีวิตเด็กคน^๕หนึ่งของ
 คนไทยด้วยกันเลย จึงนับว่าเป็นประวัติศาสตร์ของ
 การเปลี่ยนแปลงการปกครอง^๕ ซึ่งไม่เคยปรากฏ
 เดียวมา มีประเทศใดในโลกที่สามารถจัดการ
 เปลี่ยนแปลงการปกครองได้โดยสงบระลอกเร็วเช่น
 * นี้ เพราะตามธรรมชาติของการปฏิวัติ^๕ย่อมชนกัน
 ด้วยรัฐประหาร ซึ่งบางประเทศต้องรบพุ่งกันถึงกับ
 เกิดสงครามกลางเมือง ผู้คนล้มตายเป็นอันมาก เช่น
 กราฟปฏิวัติใหญ่ในฝรั่งเศส เมื่อวันที่ ๓๕ กรกฎาคม
 พ.ศ. ๒๓๓๒ (ค.ศ. ๑๗๘๙) ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าการ
 เปลี่ยนแปลงการปกครอง^๕นี้มี^๕โรงงานที่จะทำได้โดย
 ง่ายตายเสมอไป แต่สำหรับประเทศไทยที่ได้ทำไป
 โดยสงบเรียบร้อยระลอกเร็ว จนแม้หนังสือพิมพ์

ในต่างประเทศหลายฉบับได้ตั้งข่าวกล่าววรวินิจฉัย
การเปลี่ยนแปลงการปกครองของไทยครั้ง^{๕๕} จึง
เป็นศูนย์กลางข้อคดี^{๕๖} ซึ่งก่อให้เกิดความวุ่น
เป็นสุขแก่พวกเราชาวไทยมาแต่เริ่มแรก

สำหรับในด้านประชาชนนั้นเอง ขอให้พี่น้องชาว
ไทยทั้งหลายที่ได้อ่านเหตุการณ์ในวันที่ ๒๕ มิถุนายน
พ.ศ. ๒๔๗๕ นั้น จึงได้ระลึกถึงภาพเหตุการณ์ในวัน
นั้นอีกครั้งหนึ่ง ในวณนประชาชนแทบทั่วกรุงเทพ
มหานคร ตลอดจนพระภิกษุสงฆ์สามเณรได้พากัน
ไปชุมนุมฟังข่าวเกี่ยวกับ การเปลี่ยนแปลง การปก
ครองที่หน้าพระที่นั่งอนันตสมาคม และเนื่องแน่นอยู่
ทั่วไปในบริเวณถนนราชดำเนิน ได้มีเจ้าหน้าที่แห่ง
คณะราษฎรอ่านประกาศให้ประชาชนฟังเป็นแห่ง ๆ
และได้นำคำแถลงการณ์แต่ละประกาศไปแจกจ่ายแก่
ประชาชนทั่วไป พวกเราชาวไทยทุกคนที่ได้ทราบ
ความประสงค์ของคณะราษฎรต่างมีดีหน้าเบิกบาน
ยิ้มแย้มแจ่มใสไม่มีผู้ใดคัดค้าน ไม่มีผู้ใดกล่าวเป็น

ปรับแก้ข้อคณะราษฎร และปราศจากเสียงของเจ้า
 ออกุศลทั้งปวง ที่ทำการรัฐบาลทั้งในกรุงเทพฯ
 และหัวราชอาณาจักร ตลอดจนบรรดาชนาการห้าง
 ร้านต่าง ๆ ก็คงปฏิบัติกิจการหน้าที่เป็นปกติ ทั้ง
 ๕๕ นั้นจึงเป็นพระยานหลักฐานในเบื้องต้นที่แต่งตั้งมหาชน
 ชาวไทยทั้งหมดได้ลงมติเห็นพ้องร่วมกันเป็นเอกฉันท์
 และนิยมชมชอบในการเปลี่ยนแปลงการปกครองของเจ้า
 สู่ระบอบประชาธิปไตย การปกครองระบอบนั้นจึง
 ชอบด้วย มติมหาชนตั้งแต่ เริ่มต้น เปลี่ยนแปลง การ
 ปกครองมาที่เดี๋ยว

เมื่อคณะราษฎร ได้ขอพระราชทานรัฐธรรมนูญ
 จากองค์พระมหากษัตริย์สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาล
 ที่ ๗ และอัญเชิญให้พระองค์ทรงเป็นพระมหากษัตริย์
 ภายใต้รัฐธรรมนูญ ซึ่งพระองค์ได้ทรงยินยอม
 เห็นชอบด้วยทุกข้อทุกประการ และได้ทรงลงพระ
 ปรมาภิไธยในรัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราว เมื่อวันที่
 ๒๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๗๕ จึงเป็นอันว่าประเทศไทยได้

27/07/2566

มีรัฐธรรมนูญขึ้นเป็นหลักการปกครองครั้งแรกในฉันทัน
แต่เนื่องจากรัฐธรรมนูญฉบับนั้นเป็น ฉบับชั่วคราว
เพราะได้ร่างขึ้นในเวลาอันรวดเร็ว ไม่มีโอกาส
พิจารณาจัดทำให้เรียบร้อยบริบูรณ์ได้ ต่อมาจึงมี
แผนราษฎรจึงได้ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร
ไทยฉบับใหม่ และได้ประกาศใช้แทนฉบับชั่วคราวเมื่อ
วันที่ ๓๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๗๕ ซึ่งเป็นฉบับถาวร
ที่ใช้เป็นหลักการปกครองของไทยอยู่ในปัจจุบันนี้

วันที่ ๒๔ มิถุนายน ซึ่งตรงกับวันที่คณะราษฎร
ได้ยึดอำนาจเพื่อเปลี่ยนแปลงการปกครองมาสู่ระบอบ
ประชาธิปไตยภายใต้รัฐธรรมนูญ ก่อนที่จะได้มี
มติคณะรัฐมนตรีให้ถือฉันทันเป็น "วันชาติ" ทาง
ราชการ ตลอดจน ธานีประธาราษฎรก็ได้เรียกฉันทัน
ว่า "วันที่ระลึกในการเปลี่ยนแปลงการปกครอง"
และทางราชการได้หยุดในวันนี้ ๓ วัน ต่อมาคณะ
รัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติ เมื่อวันที่ ๒๒
กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๗๓ ให้ถือเอาวันที่ ๒๔ มิถุนายน

เป็น "วันชาติ" และเพื่อให้อาณาประชาราษฎร์ชาวไทย
ทั้งหมดได้ระลึกถึงวันฤกษ์วันชัย ที่ไทยเราได้เข้าสู่การ
ปกครองระบอบใหม่ อันเป็นวันสำคัญยิ่งที่แสดงถึง
การคืนตัวของไทยหลังจากที่ได้หัดับมาเป็นเวลายาวนาน
คณะรัฐมนตรีจึงได้ลงมติเมื่อวันที่ ๖ มีนาคม ค.ศ. ๒๕๐๓
กัน อันมติให้ทางราชการและประชาชนได้มีโอกาสร่วมกัน
ฉลองวันชาติเป็นงานใหญ่ประจำปีทุกปีไป

วันชาตินี้ใช้จะมีขึ้นเฉพาะประเทศไทยประเทศ
เดียวเท่านั้นมิได้ ชาติเอกราชใหญ่ ๆ ในโลกต่างมีวัน
ชาติไว้เป็นที่ระลึกถึงวันที่ประชาชนพลเมืองได้ร่วมแรง
ร่วม ใจคิดจัดตั้ง ใจกันก่อ กู้เอกราช ของชาติมาสู่การ
ปกครองระบอบใหม่ หรือพ้นจากแอกของประเทศ
ใดประเทศหนึ่ง ซึ่งเป็นวันที่ชาติมีการเปลี่ยนแปลง
ครั้งใหญ่จากตั้งไม่ต่ามาเป็นดีและชาติต่าง ๆ เหล่านี้
ได้มีวันชาติมาก่อน เราเสียอีก เช่น เยอรมัน ก่อเอกราช
ที่ ๓ พฤษภาคมเป็นวันชาติ ฝรั่งเศสตั้งก้อเอกราชวันที่ ๔
กรกฎาคมเป็นวันชาติ อเมริกาตั้งก้อเอกราชวันที่ ๔

กรกฎาคมเป็นวันชาติ จันถือเอาวันที่ ๓๐ ตุลาคม
เป็นวันชาติ ฯลฯ

วัน ชาติ^๕ นอกจาก^๕ เป็น^๕ วันที่^๕ ระ^๕ ด^๕ ถึง^๕ วัน^๕ ชาติ^๕ ที่มี^๕
เหตุ^๕ การ^๕ ณ^๕ ใด^๕ ค^๕ ณ^๕ ใด^๕ หนึ่ง^๕ แ^๕ ล^๕ ยัง^๕ เป็น^๕ เครื่อง^๕ หมาย^๕
ที่^๕ แ^๕ ล^๕ ด้^๕ ง^๕ ความ^๕ เป็น^๕ เอก^๕ รา^๕ ช^๕ ของ^๕ ชา^๕ ต^๕ ให้^๕ ป^๕ ระ^๕ จ^๕ ัก^๕ ษ^๕ แก^๕ ชา^๕ ต^๕
อ^๕ น^๕ เพราะ^๕ ป^๕ ระ^๕ จ^๕ ัก^๕ ษ^๕ ที่^๕ ห^๕ ล^๕ ความ^๕ เป็น^๕ เอก^๕ รา^๕ ช^๕ มิ^๕ ได้^๕ โดย^๕ ค^๕
เป็น^๕ เมือง^๕ ช^๕ น^๕ หรือ^๕ ป^๕ ระ^๕ เ^๕ พ^๕ ะ^๕ ฐ^๕ ะ^๕ รา^๕ ช^๕ หรือ^๕ ป^๕ ระ^๕ เ^๕ พ^๕ ะ^๕ ฐ^๕ ะ^๕ ใน^๕ อา^๕ ร^๕ ัก^๕ ชา^๕
ของ^๕ ชา^๕ ต^๕ อ^๕ น^๕ ซึ่ง^๕ น^๕ ั้น^๕ ๆ^๕ ไม่^๕ ป^๕ ระ^๕ ก^๕ ฎ^๕ ว่า^๕ มี^๕ วัน^๕ ชาติ^๕ ของ^๕ ตน^๕
เอง^๕ ระบุ^๕ ไว้^๕ ให้^๕ ป^๕ ระ^๕ จ^๕ ัก^๕ ษ^๕ แก^๕ น^๕ า^๕ ป^๕ ระ^๕ เ^๕ พ^๕ ะ^๕ ฐ^๕ ะ^๕ ท^๕ ัว^๕ โ^๕ ก^๕ จึง^๕ ค^๕ ุ^๕
ป^๕ ระ^๕ เ^๕ พ^๕ ะ^๕ ฐ^๕ ะ^๕ เพื่อน^๕ บ^๕ ้าน^๕ เรา^๕ เป็น^๕ ต^๕ ัว^๕ อย่าง^๕ อ^๕ ีก^๕ ป^๕ ระ^๕ เ^๕ พ^๕ ะ^๕ ฐ^๕ ะ^๕ หนึ่ง^๕
ถึง^๕ แม้^๕ ป^๕ ระ^๕ เ^๕ พ^๕ ะ^๕ ฐ^๕ ะ^๕ ที่^๕ เคย^๕ มี^๕ วัน^๕ ชาติ^๕ ของ^๕ ตน^๕ เ^๕ ด้^๕ ค^๕ ่อ^๕ มา^๕ ได้^๕
เด^๕ ย^๕ เอก^๕ รา^๕ ช^๕ ห^๕ ล^๕ ความ^๕ เป็น^๕ อ^๕ น^๕ ั^๕ ส^๕ ั^๕ ระ^๕ มิ^๕ ได้^๕ เด^๕ ้^๕ เช่น^๕ ป^๕ ระ^๕ เ^๕ พ^๕ ะ^๕ ฐ^๕
อ^๕ น^๕ ั^๕ ส^๕ ั^๕ ะ^๕ เ^๕ น^๕ี^๕ ป^๕ ระ^๕ เ^๕ พ^๕ ะ^๕ ฐ^๕ ะ^๕ อ^๕ ด^๕ บ^๕ าน^๕ เ^๕ น^๕ี^๕ เป็น^๕ อา^๕ ติ^๕ ช^๕ ึ่ง^๕ วัน^๕ ชาติ^๕ ของ^๕
ป^๕ ระ^๕ เ^๕ พ^๕ ะ^๕ ฐ^๕ ะ^๕ เ^๕ ด้^๕ น^๕ ั^๕ ไม่^๕ มี^๕ ชา^๕ ต^๕ อ^๕ น^๕ ั^๕ ใด^๕ เด^๕ ้^๕ ด้^๕ ่ม^๕ ได้^๕ รับ^๕ ร^๕ อง^๕ เพราะ^๕
ฉ^๕ ะ^๕ น^๕ ั^๕ น^๕ ั^๕ วัน^๕ ชาติ^๕ จึง^๕ เป็น^๕ เครื่อง^๕ หมาย^๕ ของ^๕ เอก^๕ รา^๕ ช^๕ และ^๕
แ^๕ ล^๕ ด้^๕ ง^๕ ความ^๕ เป็น^๕ เอก^๕ รา^๕ ช^๕ ให้^๕ ป^๕ ระ^๕ ก^๕ ฎ^๕ เป็น^๕ เก^๕ ย^๕ ะ^๕ ต^๕ ิ^๕ ย^๕ ์^๕ แก^๕
ป^๕ ระ^๕ เ^๕ พ^๕ ะ^๕ ฐ^๕ ะ^๕ เอก^๕ รา^๕ ช^๕ ึ่ง^๕ มี^๕ "วัน^๕ ชาติ^๕" น^๕ น^๕ จึง^๕ อ^๕ ร^๕ าก^๕ ด้^๕ าว^๕ ได้^๕

ว่าวันชาติกับเอกราชของชาติเป็นของคู่กัน จะแยก
 อย่างใดอย่างหนึ่งออกจากกันเสียมิได้โดย

เหตุใดไทยเราจึงได้ถือเอาวันที่ ๒๔ มิถุนายนเป็น
 วันชาติ

วันที่ ๒๔ มิถุนายน ตรงกับวันที่ไทยได้เปลี่ยนแปลงการปกครองมาสู่ระบอบประชาธิปไตย จึง
 เป็นวันเกิดของไทยในระบอบใหม่ ระบอบที่มีผล
 ทั่วไปถึงประชาชนชาวไทยทั้งชาติ วันนั้นจึงเป็นวัน
 ของชาติโดยฉะเพาะไม่เกี่ยวกับวันสำคัญอื่นๆ เช่น
 วันประสูติของพระมหากษัตริย์ วันได้รับพระราช
 ทานรัฐธรรมนูญ วันที่ระลึกเกี่ยวกับศาสนาหรือ
 บุคคลสำคัญของประเทศ ดังจะได้ชี้ชัดด้วยที่มา
 ของวันชาติในบางประเทศ เช่นฝรั่งเศสและอเมริกา
 เป็นอาทิ

ฝรั่งเศสได้ถือเอาวันเปลี่ยนแปลงระบอบการปกครองใหญ่เป็น
 วันชาติ เพราะเมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๓๓๒
 ๒๗/๐๗/๒๕๖๖
 ชาชนชาวฝรั่งเศสได้ทำการเปลี่ยนแปลงระบอบการปกครองใหญ่เป็น

ผลสำเร็จโดยพลเมืองได้เข้าทำลายคุกบาดศัตรูได้ ซึ่ง
 ถือกันว่าเป็นอันเริ่มได้ชัยชนะของฝ่ายปฏิวัติ สำหรับ
 อเมริกาในสมัยที่ยังเป็นเมืองชนของอังกฤษโดยเหตุ
 ที่ได้รับการปกครองอย่างใช้อำนาจกดขี่กับคนจนสุด
 แล่นที่จะทนทานได้ ชาติอเมริกาจึงได้รวม
 แรงร่วมมือเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันแข่งเมืองกับอังกฤษ
 จนถึงกับเกิดรบพุ่งขึ้น ท้ายที่สุดเมื่อได้ชัยชนะก็ได้
 ประกาศอิสรภาพ สำหรับตั้งแปลว่ารัฐอเมริกา ทั้ง
 หมดยุคเมื่อวันที่ ๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๓๓๘ ซึ่ง
 อเมริกาได้ถือเอาวันประกาศอิสรภาพนี้ เป็นวันชาติ
 และตั้งแต่นั้นมาอเมริกาก็เจริญรุ่งเรืองเป็นชาติมหา
 อำนาจ ซึ่งพี่น้องชาวไทยทั้งหลายย่อมทราบกันอยู่
 ทิวไปแล้ว

จึงอยู่ทุก ๆ ชาติ ซึ่งเปรียบเสมือนครอบครัว
 ใหญ่ครอบครัวหนึ่ง จึงย่อมมีวันเกิดของชาติ แต่ก็เป็น
 เป็นเรื่องเก่าแก่ปร่ามราห์หรือที่จรรจาได้ ทงประชา
 ชนกัมไควร์ ผู้กนกคคคจะว่าจะพียงยึดถือนนเป็นอน
 27/07/2566

ชาติ สำหรับชาติไทยเราตามประวัติศาสตร์ไทยได้
 เคยแผ่ดินแดนแก่ชาติที่มากหลายครั้งหลายหน แต่
 ทุกครั้งไทยไม่ถึงกับอับจน ได้รวมแรงร่วมใจกัน
 กอบกู้อิสรภาพกลับมาคืนมาจนได้ จึงอาจมีผู้คิด
 ว่าเหตุใดประเทศไทยเราจึงไม่ยึดถือเอาวันนั้น ๆ เป็น
 วันชาติ เช่นวันที่ขุนศรีอินทราทิตย์ได้ประกาศให้ชาติ
 ไทยเราเป็น อีสร์ระ จากอำนาจของ จอมไฉน พ.ศ.
 ๑๘๐๐ หรือวันที่สมเด็จพระรามาธิบดีที่ ๓ ได้ประกาศ
 เอาการงศ์หรือยุชยาเป็นราชธานีใน พ.ศ. ๑๘๘๓ หรือ
 วันที่สมเด็จพระนเรศวรมหาราชได้ประกาศกู้อิสร
 ภาพจากอำนาจพระมาใน พ.ศ. ๒๑๒๗ หรือวันที่สมเด็จพระเจ้าตาก
 ดินได้ประกาศกู้อิสรภาพจากอำนาจพระมา
 ใน พ.ศ. ๒๓๑๐ ก็ได้ แต่ต่อจากวันเหล่านี้มาชาติไทย
 กัดบดต้องเสียอิสรภาพ แม้ที่สุดในส่วนนครรัตน
 โกสินทร์ก่อนที่ไทยได้เปลี่ยน แปลงการปกครอง น
 ชาติไทยก็ได้ถูกจำกัดความเป็นเอกราชหลายประการ
 โดยสนธิสัญญากับนานาประเทศ เช่นเอกราชในทาง

ศาลแต่ในทางเศรษฐกิจตลอดจนต้องเสียอาณา-
เขตบ้างแห่ง อีกประการหนึ่งในสมัยก่อนถึงแม้จะได้
เคยมีการเปลี่ยนวงศ์พระมหากษัตริย์ แต่อำนาจ
อธิปไตยหาได้เปลี่ยนแปลงไม่ แต่วันที่ไทยได้เปลี่ยน
แปลงการปกครองมาสู่ระบอบรัฐธรรมนูญ เป็นวัน
ที่องค์พระมหากษัตริย์ได้พระราชทาน อำนาจอธิปไตย
แต่อาณาประชาราษฎร์ของพระองค์ วันชาติ
นี้จึงเป็นวันที่ไทยได้เริ่มการปกครองใหม่ในระบอบ
ประชาธิปไตย และเป็นวันที่เปลี่ยนชีวิตจิตใจ
ประชาชนชาวไทยทั้งชาติให้เป็นคนในระบอบใหม่ ได้
ดีทีช อีดีง เดวี มีความเข้มแข็ง ภาค ทัก หน้า กนตาม
รัฐธรรมนูญ ซึ่งกล่าวได้โดยสังเขปต่อไป

๑. เนื่องจาก อำนาจอธิปไตยอันเป็นอำนาจอู่
สุดในการปกครองประเทศ มีอำนาจนิติบัญญัติ
อำนาจบริหาร และอำนาจตุลาการ ซึ่งแต่
เดิมเป็นของพระมหากษัตริย์พระองค์เดียว บัดนี้
ได้เปลี่ยนแปลงไปให้อำนาจนี้มาจากปวงชนชาวไทย

พระมหากษัตริย์ ทรงได้ อำนาจ^{*}ได้ ตามบทบัญญัติ
แห่งรัฐธรรมนูญ การปกครองระบอบ^{*}นี้ได้เกิด
โตภาคให้ชาวไทยทั้งหมด ผู้เป็นเจ้าของ ประเทศได้มี
สิทธิมีเสียงในการปกครองบ้านเมือง โดยวิธีเลือก
ผู้แทนราษฎร เข้ามา ประชุมปรึกษาหารือ รวม กับ
รัฐบาล มีอำนาจในการออกพระราชบัญญัติและ
ควบคุมราชการบริหารของ ประเทศให้เจริญรุ่งเรือง
เป็นผลดีแก่ราษฎรถ้วนหน้ากัน ฉะนั้นเมื่อกล่าวโดย
สรุปแล้ว ตามอุดมคติอัน^{*}หนึ่งคณะรัฐบาลในระบอบ
รัฐธรรมนูญจึงต้องประกอบด้วยราษฎรไทย และ
ปฏิบัติกิจการบริหารราชการของ ประเทศ โดยอาศัย
สาธารณมัตที่ชอบของราษฎรไทย และเพื่อ
ราษฎรไทย

๒. รัฐธรรมนูญได้ รับรองสิทธิและหน้าที่ของ
ประชาชนชาวไทยไว้โดย ชัดแจ้งให้ ประชากร
ชาติไทยทุกคนมีสิทธิเสรีภาพ สมภาพและภราดร
ภาพ^{27/07/2566} ทดถ้วนกัน ซึ่งเมื่อก่อนเปลี่ยนแปลงมา^{*}

รัฐธรรมนุญ ประชาชนพลเมืองไม่สามารถจะรู้ได้
 ว่าตนมีสิทธิและหน้าที่อย่างไรบ้าง โดยมากถนัดแต่
 เป็นหน้าที่แทนตนเอง ในระหว่างพลเมืองด้วยกัน
 ยังขาดความเสมอภาค โดยถูกแบ่งออกเป็นชั้น ๆ
 บัดนี้ รัฐธรรมนุญได้ ทำลายเครื่อง กัดกัน ที่แบ่ง ชั้น
 อวรรณะระหว่างบุคคลเสียสิ้นเชิง ไม่ต้องการให้มันาย
 มีไพร่ มีเจ้า ให้บุคคลทุกคนไม่ว่าจะมีอาชีพอย่างไรได้
 ย่อมมีฐานะเสมอกันในกฎหมาย ซึ่งหมายความว่า
 บุคคลทุกคน ย่อมต้อง อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมาย
 แห่งประเทศเสมอกันหมดโดยไม่มีข้อยกเว้น ความ
 แตกต่างในเรื่องยศบรรดาศักดิ์ชาติตระกูลหรือทรัพย์สิน
 สัมบัติไม่เป็นเหตุให้บุคคล ต้องปฏิบัติ ตามกฎหมาย
 แตกต่างกันโดยไม่ว่าจะเป็นในการบุคคลธรรมดา ในการ
 เข้ารับราชการ ในการเป็นทหารของชาติ ในการ
 เสียภาษีอากร หรือในการ ใช้สิทธิเลือกตั้งหรือรับ
 เลือกตั้งกต แต่ทงนมได้หมายถึงให้มีความเสมอภาค
 ในการมีทรัพย์สิน สิ้น หรือความเป็นอยู่ให้เท่าเทียมกัน

เพราะบุคคลย่อมมีกำลังทรัพย์ กำลังกาย กำลัง
 ความสามารถและสติปัญญาแตกต่างกันเป็นธรรมดา

ในเรื่องเสรีภาพ ราษฎรทุกคนได้รับเสรีภาพ
 มีสิทธิอันดีที่จะกระทำการใด ๆ ได้ตามความพอใจ
 แต่ต้องอยู่ในขอบเขตของกฎหมาย การไร้สิทธิ
 ซึ่งมีแต่จะให้ เกิดความเสียหายแก่บุคคลอื่น นับเป็น
 การมิชอบ ชาติประกอบขึ้นด้วยชนหมู่มชนคนหมู่มาก
 ถ้าปล่อยให้ทุกคนทำอะไรได้ตามชอบใจแล้ว ชาติ
 ก็จะไม่มีความสงบสุขอันดีภาพ รัฐธรรมนูญ
 ได้บัญญัติให้ราษฎรทุกคนมีเสรีภาพ ใน ร่าง กาย
 เล่ห์กลาน การอาชีพ ทรัพย์สิน การถือศาสนา
 การประชุมและการสมาคม การพัก การเขียน
 และการโฆษณาตลอดจนเสรีภาพในการศึกษาอบรม
 ในเรื่องหน้าที่นั้น โดยเหตุที่พวกเราชาวไทย
 ทั้งหมดเป็นเจ้าของประเทศร่วมกัน จึงต้องมีความ
 ร่วมกันช่วยเหลืช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และ
 ประพฤติคอกันนันท พนของรวมคราเรือนเดียวกันตาม

หลักราชภาพ ดำหรับบ้ชองกันแะบำรุงรักษา
 บ้านเมืองของเรา รัฐธรรมนูญจึงได้บัญญัติหน้าที่
 ไว้โดยอาศัยหลักการรวมคำกล่าว เมื่อได้ศัพท์ของ
 มีหน้าที่ การจะเอาแต่สิทธิโดยไม่รับหน้าที่นั้น คือ
 เอาแต่ได้ไม่ยอมเสีย อันเป็นลักษณะที่ขัดต่อกา
 รอยู่ร่วมกันอย่างยิง หน้าที่เหล่านี้ หน้าที่เคารพ
 ต่อกฎหมาย หน้าที่ของกันประเทศ หน้าที่
 ร้อยเหลือราชการโดยทาง เดี่ยวภาษาอักษร แะอื่น ๆ
 ตามกฎหมาย

๓. รัฐธรรมนูญได้บงให้เห็นชัด ถึง ความ เป็น
 อันหนึ่งอัน เดียวกันของ ประเทศแะ ชาติดังปรากฏ
 ในมาตรา ๓ ว่า "ประเทศไทยเป็นราชอาณาจักร
 อันหนึ่งอันเดียวกัน จะแบ่งแยกมิได้" ทั้งนี้เป็นการ
 แสดงยืนยันว่าไทยเป็นประเทศเอกราช ดินแดนของ
 ไทยเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ผู้ใดจะมารุมเห่งย้าย
 แะแบ่งแยกเอาไปมิได้เลย พดเมืองซึ่งอยู่ใน
 ดินแดนไทย คงแต่ฝ่ายเหนือตลอดฝ่ายใต้ คงแต่

ฟาก ตะวันออกถึงฟาก ตะวันตก เป็น ขนชาติ เดียวกัน
 รัฐธรรมนูญไม่ต้องการให้ชนชาวไทย ซึ่งสืบเชื้อสาย
 เดียวกันมาแบ่งแยกออกเป็นเจ้าเป็นเรา แต่ต้องการ
 ให้เป็นชนหนึ่งอันเดียวกัน จึงแต่เยอรมันซึ่งเป็น
 ชาติมหาอำนาจชาติหนึ่งในยุโรป เวลานี้ได้มีชนชาติ
 ซึ่งคล้ายกับอันรวมแคว้นต่าง ๆ เข้าเป็นอาณาจักร
 เยอรมัน คล้ายของไทยเรา

๔. ในการปกครองระบอบประชาธิปไตย พระ
 มหากษัตริย์ผู้เป็นประมุขของชาติทรงไว้แต่พระมหา
 กรุณาธิคุณอย่างเดียว โดยรัฐธรรมนูญได้ทูลเทอ
 พระองค์ไว้ในฐานะเป็นที่เคารพสักการะ ผู้ใดจะ
 ละเมิดมิได้ บวงชนชาวไทยทั้งมวลจะได้อาศัยพึ่ง
 พระบารมีได้รับความร่มเย็นเป็นสุขตลอดกาล และ
 รัฐธรรมนูญได้กำหนดการสืบราชสมบัติไว้ให้ ดำเนิน
 ไปตามกฎหมายที่ตราแห่ง การสืบราช ันันคดีองค์
 ประกอบ ด้วยความเห็นชอบของ สภา ผู้แทนราษฎร
 ทรงเป็น การ สภาปณาราชมนตรี องค์ใดให้ เป็นบทแผ่น

มั่นคง และต่อไปประเทศไทยจะปราศจากความ
เคียดแค้นในเรื่องแย่งชิง ราชสมบัติกันจน ถึง กับเกิด
มีคดีสัญญาบริวารมาพัวพันกันเอง ดังที่เคยปรากฏตาม
ประวัติศาสตร์ของไทย เมื่อยัง อยู่ใน ระบบ
สมบูรณาญาสิทธิราชย์

๕. พระบวรพุทธศาสนา ซึ่งเป็นศาสนาประจำ
ประเทศไทยมาแต่โบราณกาล ได้อบรมสั่งสอน
บุคคลให้ตั้งมั่นอยู่ในศีลธรรมอันดี ประกอบกิจแต่
ในทางดีมาอาชีพ และมีคติเตือนใจให้บรรดา
พุทธศาสนิกชนได้ รู้จักรักษาความเป็นไทยแก่ตัวโดย
มีต้องพึ่งอาศัยกันอื่น แต่ให้ยึดถือตนเป็นที่พึ่งแก่
ตนเอง อีกประการหนึ่งคติพจน์แห่งพระพุทธศาสนา
นั้น ไม่นิยมการแบ่งชนวรรณะ มีคุณลักษณะ
เป็น ประชาธิปไตย เช่นเดียวกับ การ ปกครอง ระบบ
รัฐธรรมนูญ การปกครองระบบนี้จึงเป็นทีละเดิมได้
และเหมาะ สมแก่จิต ใจของพวกเราชาว ไทย ยิ่งนัก
รัฐธรรมนูญได้เห็นความสำคัญในเรื่องศาสนา จึง

ได้มีบทบัญญัติให้พระมหากษัตริย์ทุกพระองค์ทรง
เป็นพุทธมามกะ ตลอดจนทรงเป็นอัครศาสนูปถัมภก
กล่าวคือทรงเป็นอุปถัมภ์ศาสนาอื่นที่ประชาชนชาว
ไทยจำนวนมากนับถืออยู่ด้วย

เพื่อที่จะทราบถึงความสำคัญ ของ ฉันทชาติไทย
พิศดาร จำจะต้องบรรยายถึงเหตุที่คณะราษฎรได้
เปลี่ยนแปลงการปกครอง และผลอันเกิดจากการ
ปกครองในระบบรัฐธรรมนูญเป็นต้นฉบับไป

ภายใต้การปกครองระบอบเก่า จักรอยู่ประเทศ
ไทยเรา ได้ค่อย ๆ ก้าวหน้ามาตามควรแก่ภาวะของ
ประเทศที่ยังไม่เจริญเพียงพอ ประเทศไทยได้ก่อ
ร่างร่างตัวภายใต้ระบอบเก่ามาร่วมพันปีแล้ว แต่
ความเจริญก็ยังหา ก้าวหน้าไปเทียบ ทันนานาประเทศ
ไม่ ตั้งแต่โบราณมา สมัยใดที่ไทยมีพระมหาก
ษัตริย์ที่ทรงบุญญาภิหาร ไทยสมัยนั้นก็เจริญ
รุ่งเรือง แต่เมื่อต้นบุญวาสนาพระมหากษัตริย์ของค
ง 27/07/2566
นั้นเสียแล้ว ไทยก็เกิดยุคเข็ญถึงซึ่งบานแตกด้านแรก

ที่มีค่าจำเป็นทุกทางบังคับให้จำต้องทำ เพราะ
 ฐานะของประเทศไทยในยุคนั้น อุปมาเสมือนคนไข้
 หนัก อันมีอาการแต่ทรงกับทรุดจนเกือบจะไม่
 ทางเขี้ยวสดคนใดได้เลย ราษฎรส่วนมากพากัน
 ร้องว้ายากจนลงไปทุกขณะ จนมองไม่เห็นว่าการ
 ครอบงำแต่ระกรวเรือนนั้น จะมีทางพ้นกันคนใด
 และไม่มีจุดแหว่ หรือช่องทางใดจะแก้ไขได้โดยเร็วเลย
 ประชาชนต่างแบกได้ ซึ่งภาระค้ำยง เดียวภาษ้อากรค้อน
 ช้างส่งหลายอย่าง โดยไม่เป็นกรรมแก่สังคม ใน
 ส่วนที่เกี่ยวแก่ข้าราชการนั้น เมื่อรัฐบาลไม่มีเงินที่
 จะก่อสร้างประเทศชาติ ก็จำเป็นต้องค้ำงานลงไปให้
 งบประมาณแผ่นดินเข้าสู่ดุลยภาพ ซึ่งเป็นเหตุให้
 ราชการลดยหด และต้อง "คน" ข้าราชการออก
 เมื่อราชการของชาติลดยหด ก็ย่อมเป็นผลกระทบ
 กระเทือน ถึงราษฎร ให้พลอย ได้รับความ คับแค้นไม่
 ค้ำย ด้วนในทางรัฐบาล พระมหากษัตริย์ก็ได้
 พระ ราช ทาน ภาระ แต่ พระ บรม รา โชอาท ธิ์แจง แก่

ข้าราชการกระทรวงกลาโหม เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ พ. ศ. ๒๔๗๔ มีใจความว่า ไม่มีทางอื่นใดอีกแล้วที่จะแก้ความผิดเคืองของประเทศไทยได้โดยเร็ว นอกจากจะต้องมีคน แล่งก็ตั้งงานตามไปด้วย ด้วยเหตุผลเหล่านี้ จึงสนับสนุนให้ไทยเกิดการปกครองระบอบใหม่ และขจัดกการให้พวกเราชาวไทยก็ช่วยชาติ กู้ชาติ และกู้ฐานะอันคับขันของชาติให้พ้นคนดีด้วยการเปลี่ยนแปลงการปกครองมาเป็นระบอบประชาธิปไตย

ในอนันตอำนาจเพื่อเปลี่ยนแปลงการปกครองนั้น คณะราษฎรได้ประกาศโครงการที่จะทำนุบำรุงก่อสร้างประเทศไทยให้เจริญก้าวหน้าต่อไป อันเป็นโครงการที่ร่างขึ้นเพื่อแก้ไขความทุกข์ทรมานของชาติบ้านเมืองที่มิอยู่แต่ในขณะนั้น โครงการนี้เรียกว่า "หลัก ๖ ประการ" กล่าวคือ หลักเอกราช หลักความสงบภายใน หลักเศรษฐกิจ หลักความเสมอภาค หลักเสรีภาพ และหลักการศึกษา การ

ประกาศโครงการของคณะนี้ จึงเป็นคำมั่นสัญญาที่
 แสดงเจตนาให้ประชาชนทั้งหลายได้แต่เห็นวัตถุประสงค์
 ประสงค์อันเป็นยอดปรารถนาว่า มิได้มีเจตนาจ้าง
 อย่างอื่นใด นอกจากจะแก้ไขความเสื่อมโทรมของ
 ประเทศชาติ และสถาปนาชีวิตที่ดีใจของชาติชน
 ใหม่ ให้ประชากรชาวไทยได้ดีทั้งเดิรภาพ และถึง
 ถึงความสมบูรณ์พร้อมดี มีการครองชีพและความ
 ทรงชีพอันมั่นคงยิ่งขึ้นไป กับให้ชาติไทยเจริญ
 ก้าวหน้าด้วยสมบูรณ์ภาพและวัฒนธรรม เพื่อจะได้
 กอบกู้เอกราชให้ดำรงคงไว้โดยสมบูรณ์ และเป็น
 มลุดกตกทอดไปยังอนุชนคนไทยรุ่นหลัง ซึ่งนับแต่
 เปลี่ยนแปลงการปกครองเป็นต้นมา คณะรัฐบาล
 ของคณะราษฎรทุกคณะในระบบประชาธิปไตย ซึ่ง
 รวมทั้งคณะรัฐบาลที่ท่าน นาย พลตรี หลวงพิบูล
 สงคราม เป็นนายกรัฐมนตรีอยู่ในปัจจุบันนี้ ได้
 พยายามสร้างประเทศชาติตามหลัก ๖ ประการ และ
 บริหารราชการแผ่นดินตาม นิตินาสนที่ขอบเขตออกมา

ในช่วงระยะเวลาเพียง ๘ ปีนี้ ได้พาประเทศไทยก้าวหน้าไป
 อย่างรีบเร่ง ประกอบด้วยความมั่นคงเป็นรากฐาน
 จึงฟันฝ่าอุปสรรคต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นมาได้ทุกกระยะ ใน
 วันสำคัญยิ่งของชาตินี้ จึงสมควรที่พี่น้องร่วมชาติ
 ทั้งหลาย จะได้ระลึกถึงความก้าวหน้าของชาติมาง
 ประการ ซึ่งรัฐบาลในระบบรัฐธรรมนุญได้ปฏิบัติ
 เป็นผลสำเร็จไปตามโครงการดังกล่าวแล้ว

๑. หลักเอกราช

เนื่องจากเอกราชของไทยในระบบเก่า ได้ถูก
 จำกัดโดยสนธิสัญญากับนานาประเทศ เป็นเหตุให้
 ประเทศไทย ยี่สิบ ชาติ ความ เป็น เอก ราช อัน สมบูรณ์
 รัฐบาลในระบบรัฐธรรมนุญมิได้นิ่งนอนใจ ได้เริ่ม
 ต้นด้วย การจัด ร่าง ประมวล กฎหมายและประกาศใช้
 จนครบถ้วน จึงได้เจรจาแก้ไขทำสนธิสัญญาใหม่
 กับนานาประเทศเป็นผลสำเร็จ โดยยกเลิกกติกายัต
 ๒๗/๐๗/๒๕๖๖
 ถ้อยปฏิบัติต่อกัน หลักความเป็นธรรม และหลัก

คุณประโยชน์แก่กันและกันโดยแบบเดียว ต่มาเด่มขอ
 ค่อกันทุกประเทศ รวมเม็ดเด็ว ๓๓ ชาคค้ดย
 กัน กถาวค้ช อังกฤช ฝรั่งเศส เยอรมัน
 ญี่ปุ่น ส่วเต็น นอรเวย์ เดนมาร์ค อิตาลี
 เบดเยียม ส่วคเซอวีเดนต์ อเมริกา โปรตุเกศ
 และเนเธอรเดนต์ ส่นชด์ญญาเทมนี้ โคชอยให้
 ประเทศไทยหุด พ้นจากช้อผูกพัน อหมีแต่เด็ยเป็รบบ
 ฝ่ายเด็ย ตามส่นชด์ญญาเทมนี้ทลายประการ จนได้
 ลัทธิชชปไทยกถบค้ค่นมาอยางเด็ยที่ มค้ความเด็ยชภาค
 เทาเทียมชารยประเทศทงทลาย และมีอัสถรรภาพ
 ส่มบรมนทงในเวอองอำนาจศาด การพค้ค้ชชตรา
 ศุคคากกร กถาวค้ช บค้ค้ชชการพค้ชชค่าง ๆ ในทาง
 ศาด ชนเก็ยวแกคคนตางประเทศโคเด็ยไปโดยเค็ดชชาค
 ส่นชชงเด็ย ในทางศุคคากกร ไทยจะเห็นส่มคคอร
 เร็ยกเก็บอยางโคเพ็ยงโคกโค โดยให้เทมอถนกันหมค
 ทุกประเทศ เด็ยชชคค้ปค้ชชคค้ศุคคากกร ๒๘ กค้โคเมตร
 จากม้งชชวชของแ่นนำชชงชชเป็นม้งไทย และบค้ค้ช

ในทางการทหาร รัฐบาลได้เร่งรัดบำรุงกองทัพบก กองทัพเรือ และกองทัพอากาศให้มั่งคั่งมรตภาพเข้มแข็งพอที่จะกล้าได้ว่าอาจ รักษาเอกราชของชาติไว้ได้เป็นอย่างดี บัณฑิตการทหารของประเทศได้เจริญก้าวหน้าขึ้นอย่างมากมาย ได้เพิ่มจำนวนเรือรบ และมีเรือดำน้ำ เครื่องบินทะเล เครื่องบินทิ้งระเบิด และยุทธโศปกรณ์อื่น ๆ อีกนานาชนิดซึ่งเราไม่เคยได้พบเห็นในสมัยก่อน บัณฑิตความเข้าใจเดิมที่ว่าต่อไปจะไม่มีการรบ และถึงรบไทยก็สู้เขาไม่ได้นั้นเป็นอันพ้นสมัย รัฐบาลได้เพิ่มเงินงบประมาณสำหรับการใช้จ่ายในการทหารมากขึ้นกว่าแต่ก่อนถึง ๓๓ ล้านบาท ได้ฝึกหัดอบรมยุวชนทหารและยุวเนวเพื่อให้เป็นกำลังของประเทศในอนาคต ได้ตราพระราชบัญญัติป้องกันภัยทางอากาศ และได้เคยมีการฝึกซ้อมทั้วราชอาณาจักร ได้ตั้งเสริมโศภกิจของชาติ เช่น คานามนเชอเพลิง ทอผา ทาศาย และทำสระเบียงกระบองเป็นอาทิ อนึ่ง ในขณะที่สุดฐานะการณของ

โลกกำลังคืบคลานอยู่^๕ รัฐบาลได้ประกาศความเป็นกลาง
 อย่างเคร่งครัดและเที่ยงธรรม และได้รักษาความเป็น
 กลางแต่ระดับดีสุดของประชาชนชาวไทยและชาวต่าง-
 ประเทศที่พำนักในประเทศไทยอย่างเต็มความสามารถ
 เพื่อความไม่ประมาทได้เรียกทหารกองหนุนผลัดเปลี่ยน
 กันเข้ารับราชการอบรมและฝึกหัดอาวุธอย่างใหม่ งด
 ปด้อยทหารปีที่ ๒ ให้ลาพัก ตลอดจนประกาศรับ
 สมัครทหารกองหนุนชั้น ๑ เข้าประจำการ ความ
 สำเร็จอันยิ่งใหญ่ในความสงบสุขของไทยสมัยนี้ ก็คือ
 รัฐบาลคู่สงครามมีอังกฤษ ฝรั่งเศส กับเยอรมัน
 ต่างได้เห็นใจและเห็นชอบในนโยบายความเป็นกลาง^๕
 และได้มีหนังสือยืนยันมาว่า จะเคารพความเป็นกลาง
 ของประเทศไทยอย่างบริบูรณ์ทั่วกัน จึงเป็นศุภนิมิตต์
 อันดีของชาติไทย ซึ่งไม่เคยมีมาเคยในประวัติศาสตร์

ในทางการคลัง ทั้งรัฐบาลในระบบบริวาร
 มุญได้ปรับปรุงภาษีอากร อย่างใหญ่หลวง โดย
 27/07/2566
 ประมวลรัษฎากรเพื่อให้เป็นธรรมแก่สังคม มีการยก

เลิกภาษีอากรบางอย่างที่ไม่เป็นธรรม และไม่เหมาะสม เพื่อปลดปล่อยภาระแก่ราษฎร กล่าวคือ ค่า
 รัชชูปการ ภาษีความดี ภาษีรถคน ภาษีไร่ช้อย ภาษี
 ไร่ยาสูบ และได้ลดภาษีอากรบางอย่างอีกเป็นอันมาก
 แม้กระนั้นฐานะของไทยในระบบใหม่ ก็มีแต่มั่นคง
 ยิ่ง ๆ ขึ้นเสมอไป เพียงแต่เทียบงบประมาณการ
 ใช้จ่ายเงินแผ่นดินในสมัยก่อนกับสมัยนี้ จะปรากฏว่า
 ในปี พ.ศ. ๒๔๗๔ ก่อนเปลี่ยนแปลงการปกครอง
 เราใช้จ่ายเงินในการบำรุงประเทศทุกชนิด รวม
 ประมาณ ๘๒,๓๕๕,๗๐๖ บาท ซึ่งในบรรดาปริมาณ
 ประจำปีของกรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลังปรากฏ
 ว่ารายจ่ายดังกล่าวรายได้ถึง ๘,๕๓๓,๗๕๐ บาท แต่
 ในงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณสิ้นเรามี
 เงินจ่ายในการบำรุงประเทศทุกชนิด รวมประมาณ
 ๓๕๐,๘๕๘,๐๐๗ บาท ซึ่งเพิ่มมากกว่าปี พ.ศ. ๒๔๗๔
 ถึง ๕๕,๕๘๓,๓๐๓ บาท ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าเพียงภายใน
 ๒๗/๐๗/๒๕๖๖
 ระยะเวลา ๘ ปีแห่งระบอบประชาธิปไตยนี้ เรายัง

สามารถเพิ่มการบำรุงโภคผลความรุ่งเรืองให้แก่ชาติ
 ได้โดยมีเงินงบประมาณเพิ่มขึ้นถึง ๕๔ ล้านบาทเศษ
 เป็นที่แน่นอนว่าพี่น้องชาวไทยทั้งประเทศย่อมได้รับการ
 บำรุงทอดถึงกัน และทำให้การครองชีพดีขึ้น อีก
 ประการหนึ่งประมวถรัชฎากรได้กำหนดจัดขึ้นเงินภาษี
 อากรบางอย่างได้บำรุงท้องที่ของราษฎรผู้เสียภาษีอากรนั่นเอง
 ซึ่งเป็นการทำให้ประเทศบ้านเมืองเจริญทั่วไปทั้งชาติ
 โดยเป็นขรรคมแก่ผู้เสียภาษีอากร ส่วนการเพิ่มภาษีก็
 อยู่ในฐานะที่พอจะเจดยกันบำรุงบ้านเมืองได้โดยไม่
 เกิดวอนแก่ผู้เสีย เพราะประมวถรัชฎากรได้เรียก
 เก็บตามหลักที่ว่า ได้มากเสียมาก ใช้น้อยเสียน้อย
 ใช้น้อยเสียมาก ใช้น้อยเสียน้อย ฉะนั้นรายได้ของ
 ประเทศจึงมีแต่จะเพิ่มพูนมากขึ้นเป็นลำดับไป รัฐบาล
 ในระบอบใหม่ได้ลดหนี้สินของประเทศลงได้มาก และ
 รักษาระดับค่าปริดดีแห่งเงินตราไว้ได้อย่างมั่นคง ได้
 จักการ รายเนื้อเงินเหรียญบาทซึ่งมีค่าไม่แน่นอนได้
 เงิน ๒ ล้านปอนด์เศษ และได้ขอทองคำมารักษาค่าไว้

โดยที่ทรงตั้ง ซึ่งเทียบกับราคาเวลานไทยได้กำไร
 ประมาณ ๓๒ ล้านบาทเศษ และเนื่องจากการเงิน
 ของประเทศดีขึ้น จึงได้ปรับปรุงเงินเดือนข้าราชการ
 ทงทหารและพลเรือนให้ได้รับตามสมควรกับตำแหน่ง
 หน้าที่และคุณวุฒิ ได้ตราพระราชบัญญัติเงินเดือน
 และค่าพาหนะของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ.
 ๒๔๘๕ ซึ่งเพิ่มเงินเดือนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้
 ได้รับเดือนละ ๓๕๐ บาท และทางการได้อนุมัติให้จ่าย
 เงินเดือนกำหนดผู้ใหญ่บ้านและแพทย์ประจำตำบลโดย
 ให้กำหนดเงินเดือนคนละ ๕ บาท ผู้ใหญ่บ้านและ
 แพทย์ประจำตำบลได้เงินเดือนคนละ ๓ บาท ทหาร
 อาณานิคม รวมเบ็ดเสร็จจะต้องจ่ายทั้งสิ้นเดือนละ
 ๗๒,๗๖๘ บาท เพศประโยชน์แห่งราชการเกร็ดคิดให้
 เจริญยิ่งขึ้น ได้ตราพระราชบัญญัติจัดตั้งสำนักงาน
 วิชาการชาติไทย พ.ศ. ๒๔๘๖ ซึ่งบุคคลได้เบ็ดเสร็จ
 ชาติไทยแล้ว อนึ่ง เพื่อส่งเสริมความสมัครสมาน
 ในบ้านเมือง ได้ออกพระราชบัญญัติให้อาณาจารย์บาท

กู่เงินภายในประเทศ รวมทั้งสิ้นเป็นจำนวนเงิน ๖๕
 ล้านบาท ภายในกำหนดเวลา ๕ ปี สำหรับใช้จ่ายใน
 การลงทุนเพื่อเกษตรกรรม ๒๕ ล้านบาท เพื่อเทศบาล
 ๒๐ ล้านบาท เพื่ออุตสาหกรรม ๒๐ ล้านบาท

๒. หลักความสงบภายใน

รัฐบาลในระบอบรัฐธรรมนูญ ได้เพิ่มพูนสัมรรถ
 ภาพในการรักษาความปดอดภัยแก่ปวงชนแต่ละประเทศ
 ชาติโดยมีนโยบายหนักไปในทางป้องกัน กล่าวคือ ได้
 เพิ่มกำลังตำรวจให้มีมากกว่าแต่ก่อน โอนอำนาจการ
 สอบสวนและเปรียบเทียบคดีอาญาให้แก่ตำรวจ ปรับ
 บรุงการอัยการและตักทกกฎหมายให้เหมาะสม และ
 พิจารณาหาทางให้คนทำผิดทางอาญาน้อยลง ปรับ
 บรุงเขตศัทางปกครองให้เหมาะสมและระงอดกแก่การ
 ตัดคอชของราษฎร ซึ่งในทางการยุติธรรมก็ได้เพิ่ม
 ค่าดีและจำนวนผู้พิพากษาขึ้น ได้เปลี่ยนนามจังหวัด,
 อำเภอ และตำบลให้เหมาะสมกับความเป็นไทยและ

ประวัติศาสตร์ ได้บูรณะพระนคร และจังหวัดลพบุรี ให้กลับมาเป็นเมืองหลวงและเมืองสำคัญ และได้กวาดล้างให้จังหวัดต่าง ๆ ปรับปรุงถนนหนทางและการจราจร ส่งเสริมการอาชีพและสวัสดิภาพของราษฎร เช่น ในการทำสวนครัว เลี้ยงสัตว์ สร้างถนน สะพาน ขุดและลอกคลอง สร้างทำนบ และเหมืองฝายเป็นอาทิ ในการเทศบาลซึ่งเป็นการให้สิทธิแก่ราษฎรได้ปกครองตนเองให้เหมาะสมกับท้องถิ่น ก็ได้วางแนวทางไว้และทำนุบำรุงแบ่งปันเงินให้โดยเสมอภาคกัน ในการราชทัณฑ์ได้ปรับปรุงให้ทันสมัย จัดตั้งทัณฑนิคม และเรือนจำภาค แนะนำอบรมคดีธรรมจรรยาหน้าทัณฑ์พลเมืองตมแก่ผู้ต้องขัง และฝึกให้ทำงานเพื่อปรับปรุงแก้ไขให้เป็นพลเมืองดีและมีอาชีพเมื่อพ้นโทษ ในการสร้างทาง รัฐบาลได้มีนโยบายที่จะเปิดการคมนาคมให้ทั่วประเทศ โดยให้กึ่งเมืองของจังหวัดต่าง ๆ มีทางคมนาคมติดต่อถึงกันได้ทั่วทุกแห่งเพื่อประโยชน์ในการไปมาหาสู่ของราษฎร ในการเศรษฐกิจ ใน

โดยอาศัยการสำรวจครัวและเตียงสัตว์ เนื่องจากราษฎร
 ต้องซื้ออาหาร โดยราคาแพง จึงได้ควบคุมในเรื่อง
 เบื้องต้น จัดตั้งโรงงานทำอาหารกระป๋องจำหน่ายแก่
 ราษฎรด้วยราคาถูก เช่นที่กรมพาณิชย์ทหารบกได้
 ทำจำหน่ายอยู่ในบดิน อื่นๆ ได้สร้างนมอนามัย
 ตำบลทุ่งสองห้อง อำเภอบางเขน เพื่อส่งเคราะห์
 คนอนาถาให้ทำงานทำตามอัศตภาพ อีกประการหนึ่งซึ่ง
 จริตนิยมมีได้ก็คือ รัฐบาลได้ชักชวนให้พวกเราทั้ง
 หหลายร่วมกันตั้งเงินเดือนและรายได้ในวันชาติ ๑ วัน
 เพื่อกองสำรองฉุกเฉิน และได้เอาเงินจำนวนนั้นกับเงิน
 ที่ผู้ศรัทธาบริจาคสมทบสร้างบ้านสาธารณะตาม
 หมู่บ้านและตำบลต่าง ๆ ทศทิศทุกภาคแผ่นดิน ซึ่งได้
 สร้างเสร็จไปแล้วหลายแห่ง และกำลังก่อสร้างต่อไป
 วัตถุประสงค์อันนี้ไม่เพียงแต่จะมีนาบริสุทธิให้ราษฎร
 ทิวหน้าได้บริโภคเพื่อความสุขสำราญปราศจากโรคภัย
 ไข้เจ็บเท่านั้น ยังเป็นการแสดงให้เห็นหัวใจอันดี
 สดระของประชาชน ไว้เป็นที่ระลึก ในวันชาติอันสำคัญ

ซึ่งจะก่อให้เกิดความสามัคคีช่วยเหลือกันในบรรดา
 ประชาชาติ เพื่อบำรุงรักษาความเป็นเอกราชใหม่ลง
 ตลอดไป

๓. หลักสิทธิเสมอภาค และ ๔. หลักเสรีภาพ
 ทั้งสองประการนี้ ประชาชนชาวไทยได้รับผลสัม
 ฤทธิความมุ่งหมายตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ดังได้
 บรรยายมาแต่แต่ก่อนนี้

๕. หลักเศรษฐกิจ

รัฐบาลได้ทำนุบำรุงเกษตรกรรม พาณิชยกรรม
 อุตสาหกรรม และหัตถกรรมภายในประเทศพร้อม
 ทั้งอบรมให้ความรู้ความชำนาญแก่ประชาชนพลเมือง
 ในวิชาชีพเหล่านั้นตามสมควรแก่ขีดศักยภาพ นโยบาย
 สักส่วนใหญ่ของรัฐบาลนี้มุ่งที่จะส่งเสริมการครองชีพ
 ของราษฎรเพื่อเป็นสัมฤทธิฐานในการสร้างประเทศชาติ
 ก้าวไกลคือ ในทางการเกษตร ได้ตั้งวิทยาลัยเกษตร
 ศาสตร์ แจกพันธุ์ข้าวที่ดี บำรุงและแพร่พันธุ์สัตว์

กับแนะนำให้มีอุปกรณ์อย่างอื่น เช่น ฝาปิดของ
 ขาสูบ ปอกกระเจา และเตียงใหม่เป็นอาทิ โดยขยาย
 การชดเชย และขยายการตั้งहरณให้แพร่
 หลายยิ่งขึ้นเพื่อช่วยเหลือนาและปลดเปลื้องหนี้
 ซึ่งต้องเสียดอกเบี้ยแรงใหม่ฐานะคนด้อย โดยได้จัด
 ให้หนักไปในรูปตั้งहरณประเภทหาทุน และได้ทดลอง
 ทำในรูปอื่น ๆ ได้ปรับปรุงในเรื่องเงินของที่ดินและ
 การออกโฉนด ได้แนะนำให้ใช้ "ไดแกว" ซึ่งมี
 คุณภาพและเบาแรงแก่สัตว์พาหนะ อนึ่ง รัฐบาลได้
 แสดงว่ายังมีโครงการที่จะสร้างนิคมแบบไรนาะระณ
 ขึ้นในที่อันสมควร ในทางพาณิชย์ได้ตั้งเสริมการค้า
 ทั้งภายในและภายนอกประเทศ หาดตลาดให้สินค้าไทย
 ตั้งเสริมการค้าข้าวไทยและสินค้าสำคัญของประเทศ
 ตั้งบริษัทข้าวรับซื้อข้าวจากรัฐโดยตรง แพร่ข้าว
 การค้าให้ราษฎรทราบจะได้ขายโดยราคาสัมควรไม่ถูก
 กดราคาจากพ่อค้าคนกลางจนเกินไป ขยายการคมนาคม
 และการขนส่งทุกทาง ดำเนินทำเรือกรุงเทพ ๑ ดอก

ดันคอน แดร์จัดตั้งบริษัทไทยเดินเรือทะเลจำกัด เพื่อ
 ทำการเดินเรือและดำเนินการพาณิชย์กับนานาประเทศ
 ในทางอุตสาหกรรม ได้จัดตั้งโรงงานทอผ้า โรงทำ
 น้ำตาล โรงทำกระดาษ โรงงานฝ้าย โรงงานสาวไหม
 และส่งเสริมอุตสาหกรรมภายในครอบครัว แนะนำ
 ให้ทอผ้าแบบกระตุก จัดหาเงินให้พ่อเมืองและปลัด
 ฝั่งน้ำด้วยให้รู้จักการซ่อมทรัพย์ และอดทนช่วยเหลื
 คนไทยด้วยกัน ทั้งนเพื่อบงกนมให้เงินรอดไหลออก
 นอกประเทศ นอกจากนี้ยังได้ปรับปรุงทรัพย์ในดิน
 ดินในนาของไทยให้เกิดประโยชน์ยิ่งขึ้น เช่น การ
 ประมง การป่าไม้ การทำเหมืองแร่ เป็นชาติ ศัก
 ยภาพที่ประจักษ์แก่พเนชชาติไทยก็คือ รัฐบาลได้
 แก่ไรระเบียบว่าด้วยการอนุญาตให้ราษฎรคิดไม่ประ
 เภทหวงห้ามสำหรับใช้ปลูกบ้านเรือน โดยไม่ต้องเสีย
 ค่าภาคหลวงให้ सरकारขงชน

หนึ่งเนื่องจากฐานะอันคับขันของโลกในสมัยปัจจุ-
 บัน รัฐบาลได้ตั้งกรมการธนาคารหนึ่ง มหนาท

พิจารณาแก้ไขส่งเสริมเศรษฐกิจของชาติให้เจริญรุ่ง
เรืองตลอดไป

๖. หลักการศึกษา

การศึกษาเป็นของจำเป็นอย่างยิ่งในการปกครอง
ระบอบประชาธิปไตย และยังเป็นปัจจัยก่อให้เกิด
แนวความคิดในการครองชีพแก่ประชาชน รัฐบาลได้
พยายามจัดการศึกษาของชาติให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้นโดย
จัดให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประถมศึกษา และ
ขยายให้การศึกษาถึงชั้นมัธยมบริบูรณ์ทั่วทุกจังหวัด
ตั้งนับตั้งแต่วิทยาลัยราชกุมารี โรงเรียนเทศบาล และ
โรงเรียนประชาบาลให้ทั่วถึงชน ทั้งจำนวนและคุณภาพ
ส่งเสริมอาชีพศึกษาประเภทสำคัญ ๆ เพื่อให้
ประชาชนพดเมืองได้มีอาชีพตาม อดิศภาพสืบไปตาม
นโยบายของรัฐบาล จัดการพดศึกษาให้แพร่หลาย
ทั้งนักเรียนและประชาชน กวดขันความประพฤติ
จรรยาบรรยาของนักเรียน พยายามให้การศึกษแก่
ผู้ใหญ่ตามสมควร ในส่วนอุดมศึกษาได้ปรับปรุงและ

ขยายการศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เช่นได้
 ขยายหลักสูตรชั้นอนุปริญญาให้มามีมาตรฐาน ถึงชั้น
 ปริญญาในวิชาอักษรศาสตร์ วิทยาศาสตร์ วิศวกรรม
 ศาสตร์ เกษตรกรรมศาสตร์ สังคมแพทยศาสตร์ และ
 สถาปัตยกรรมศาสตร์ กับได้เปิดการสอนวิชาชั้นใหม่
 อีก ๔ แผนก คือ วิชาการบัญชีและพาณิชย์ศาสตร์
 วิชาทันตแพทยศาสตร์ วิชาวิศวกรรมเหมืองแร่และ
 วิชาการหนังสือพิมพ์ กับได้ตั้งมหาวิทยาลัยวิชาธรรม-
 ศาสตร์และการเมือง เพื่อให้ชาวไทยได้มีโอกาสศึกษา
 วิชาที่จำต้องรู้และปฏิบัติดำเนินคู่กันไปกับการปกครอง
 ระบอบประชาธิปไตย หลักสูตรชั้นสูงของมหาวิทยา-
 ดยนั้นแยกออกเป็น ๔ ทาง คือ ทางนิติศาสตร์ ทาง
 รัฐศาสตร์ ทางเศรษฐศาสตร์และทางการทูต บัดนี้
 มีนักศึกษาสำเร็จชั้นปริญญาโทแล้วแทบทุกทาง นอก
 จากทางการทูต และมหาวิทยาลัยนี้ได้เปิดสอนวิชา
 การบัญชีชั้นเอกแผนกหนึ่ง รัฐบาลจะได้ตั้งมหาวิทยา-
 ดยไทยอีกแห่งหนึ่งที่จังหวัดสงขลา นอกจากนั้นยังได้

ตั้งเสริมการศาสนาและศิลปกรรมของไทย เพื่อช่วย
ในการศึกษาและเชิดชูวัฒนธรรม ของชาติให้ปรากฏ
เป็นเกียรติยศ ความเจริญรุ่งเรืองในการศึกษาของ
ไทยที่ประจักษ์แก่มานานาชาติประการหนึ่งคือ ราช-
บัณฑิตยสถาน ได้กำหนดวิธีถอดอักษรไทยเป็นโรมัน
ซึ่งมีทั้งแบบพิศดารและทั่วไป

เพื่อตั้งเสริมความเจริญก้าวหน้าของไทยตามหลัก
๖ ประการ ให้สดภาพพัฒนาการสืบไปไม่มีวันเสื่อม
คลายได้ จำต้องเปลี่ยนชีวิตจิตใจให้ประชาชนชาว
ไทยเป็นคนในระบอบใหม่ ประกอบด้วยให้มีคุณธรรม
และจริยามรรยาทอันดีงามตามแบบอารยชน ตาม
หลักนี้ได้เป็นที่ประจักษ์แล้วว่า การปฏิบัติของรัฐบาล
ในระบอบประชาธิปไตยมิได้มุ่งหมายที่จะเปลี่ยนแปลงใน
ทางทฤษฎีหรือเปลี่ยนแปลงผู้มีถืออำนาจการปกครองเท่า
นั้น แต่หากเป็นการเปลี่ยนแปลงทุกอย่างอันเกี่ยวข้องกับ
ทางการเมืองและทางประชาคมตลอดจนเปลี่ยนแปลง
ลักษณะนิสัยใจคอคนให้เข้าสู่ระบอบใหม่ ซึ่งประ
27/07/2566

ด้วยประการใด ๆ ก็ตาม ให้ชาวไทยร่วมมือกัน
 ขจัดภัยนี้เสีย ความสำคัญของการรักชาติ^{นี้}ท่าน
 นายพลตรี พระยาพหลพลพยุหเสนา ซึ่งเป็นผู้นำแห่ง
 คณะราษฎรได้กล่าวไว้ว่า “--ถ้าขาดความรู้^{นี้}ถึงแห่ง
 จิตใจในเกียรติคุณแห่งการรักชาติ^{นี้}เสียแล้ว มนุษย์
 ในชุมชนจะทรงอิสรภาพไว้ไม่ได้โดยมั่นคง หรือ
 ถ้าได้ก็โดยขาดความสมบูรณ์ และในที่สุด
 ชาติของคนที่อาจตกค้าง^{นี้}ถูกราคีอันกดขี่^{นี้}จนหายไป”
 บัดนี้ความรักชาติของประชาชนชาวไทยได้เพิ่มพูน^{นี้}
 ขึ้นอย่างเต็มที่ ดังจะเห็นได้จากการที่พวกเราชาวไทย
 ได้ตั้งเงินบำรุงราชการทหารของชาติและปฏิบัติตาม
 รัฐนิยมด้วยความเต็มใจ

๒. ความสามัคคี รัฐบาลได้ส่งเสริมความ
 สามัคคีกลมเกลียวกันให้ประชาชนชาวไทยมีความรัก
 สามัคคี^{นี้}พร้อมกัน^{นี้}พร้อมกัน^{นี้}พร้อมกัน^{นี้} คดอด
 จนได้ตั้งเฉลิมภวาท^{นี้}ภาพในระหว่างข้าราชการ กับ
 ราษฎร^{นี้}ให้มีความเอื้อเฟื้อ^{นี้}ช่วยเหลือ^{นี้}ซึ่งกันและกัน^{นี้} เพื่อ

27/07/2568

ให้ประชาชนเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน อันก่อให้เกิด
ความมั่นคงแก่ประเทศชาติประดุจเหล็กแผ่นเดียว

๓. จริยวัตร รัฐบาลได้เร่งรัดปรับปรุงจรรยา
มารยาทของชนชาติไทยให้มีศีลธรรมจรรยาบรรณ
อันตั้งตามแบบอารยชน และรู้จักตั้งซึ่งความ
เห็นแก่ตัวของปัจเจก^๕ ทั้งนี้เพราะจริยวัตรของบุคคล
ย่อมปรากฏเป็นเกียรติยศแก่ชาตินั้น ๆ ว่าถึงซึ่ง
อารยธรรมแล้ว อีกประการหนึ่งจรรยาบรรณและ
ศีลธรรมอันดีย่อมเป็นเครื่องคุ้มครองมาตุภูมิให้
ประชาชนชาวไทยมีความเคารพรักใคร่ซึ่งกันและกัน
ซึ่งรัฐบาลในระบอบรัฐธรรมนูญได้กระทำทุกทางเพื่อ
เทอดเกียรติชาติไทยให้เด่นชัดและเหมาะสมกับกา
ดสมัยยังชน ดังจะเห็นได้จากมติรัฐมนตรีและที่นายก
รัฐมนตรีได้สั่งให้ทางราชการอบรมจรรยาบรรณ
แก่ข้าราชการทั่วไป กับใคร่ขอขอให้ประชาชนเด็ก
เด่นการพระมนุญตามทางหลดองและสาธารณสถานเป็น
ชาติ

๕. วัฒนธรรม นอกจากรัฐบาลจะได้ประกาศ
 วัฒนธรรมเป็นประเพณีนิยมประจำชาติแล้ว ประเพณี
 อื่น ๆ ที่ดีของไทย รัฐบาลในระบอบนี้ก็ได้ฟื้นฟู
 เพื่อให้ดำรงคงไว้เป็นวัฒนธรรมประจำชาติสืบไป เช่น
 งานทำบุญวันวิสาขบูชาใหม่ งานบุปผชาติ งานตลก
 นก การประกวดพืชผลสวนครัวและสัตว์ การ
 ประกวดอาหารไทย และการประกวดนางสาวไทย
 เหล่านี้เป็นชาติ ตลอดจนได้ปรับปรุงแก้ไขในเรื่อง
 แต่งกาย โดยแนะนำให้ใช้ตามแบบสากลนิยม อีก
 ประการหนึ่งซึ่งจะเด่นกว่าเดิมมิได้ ก็คือรัฐบาล
 ได้เปลี่ยนให้ถือวันที่ ๑ มกราคมเป็นวันขึ้นปีใหม่สืบ
 เนื่องจากคติเดิมของไทย ซึ่งถือเดือนอ้ายแรม ๑ ค่ำ
 เป็นวันขึ้นปีใหม่ และจะได้เริ่มใช้แต่ พ.ศ. ๒๔๘๕
 เป็นต้นไป

๕ การท่องเที่ยว เนื่องจากการปกครองระบอบ
 ประชาธิปไตยเป็นระบอบที่วางไว้ให้ชาวไทยทุกคนร่วม
 มีอกันสร้างชาติไปสู่ความวัฒนาถาวร หากชาวไทย

ทุกคนไม่ว่าร่วมมือกันสร้างชาติให้สามารถตั้งตนเอง
 ได้แล้ว ชาติอาจจะพ่ายแพ้แก่เศรษฐกิจถึงซึ่งความ
 พินาศล่มจมได้ รัฐบาลจึงได้ปลุกนิตยชนชั้นชั้นแข็ง
 ในการ งานแก่ประชาชน พลเมืองให้นิยมในงานอาชีพ
 และร่วมมือกันสร้างชาติด้วยการ ประกอบตั้งมาชีพ
 เป็นหลักแหล่งโดยไม่เดือดงาน ดังปรากฏตาม
 ธรรมนูญและคำขวัญของพระมหากษัตริย์ของนายกรัฐมนตรีก
 กับได้ขอให้ คณะสงฆ์เทศนาสั่งสอนประชาชนให้เกิด
 ความเพียรพยายามก่อสร้างตนเองและพึ่งตนเอง

เท่าที่กล่าวมานี้จะเห็นได้ว่าเหตุผลแห่งความเจริญ
 ก้าวหน้าของไทยในปัจจุบันนี้ สืบเนื่องมาแต่การ
 เปลี่ยนแปลงการปกครอง เมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน
 พ.ศ. ๒๔๗๕ ฉะนั้นวันนี้จึงเป็นวันสำคัญยิ่ง เป็นวัน
 เปลี่ยนชีวิตจิตใจของประชาชนชาวไทย เป็นวันที่
 ประเทศไทยได้เริ่มค้นศักราชใหม่เช่นอย่างหนึ่ง เป็น
 วันที่ไทยได้เริ่มตื่นตัวและเดินก้าวหน้าอย่างเร่ง รุด
 ชาติไทยได้มีมานานแล้ว แต่วันชาติที่แท้จริงและถูก

ต้องของไทยเพิ่งจะมีในวันที่ ๒๔ มิถุนายน* และพวกเรา
 ชาวไทยทั้งชาติได้ รวมกันจิตใจ มุ่งงานเฉลิมฉลองวัน
 ชาติรวมทั้งสันติสัญญาใหม่เป็นครั้งแรก ในประวัติ
 ศาสตร์ชาติไทยเมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๗๒
 และงานนี้ได้เป็นไปโดยเรียบร้อย มีทหารดมเกียรติ
 ยศของชาติทุกประการ ของชาติแทนที่จะประดิษฐาน
 อยู่เหนือพระที่นั่งอนันตสมาคมแห่งเดียวอันเป็นอันด
 าวร้ายสืบเนื่องมาจากวันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๗๕
 นั้น ในวันที่ก่อกำเนิด ของชาติได้บอกสมบัติต่างใส่ไปทั้ง
 ราชอาณาจักร ตลอดจนที่พำนักอาศัยของชาวไทยใน
 ต่างประเทศ ได้ยื่นเคียงซ้ายมือพร้อมกันกับเคียง
 ขำมือของระฆังของวัดวาอารามต่าง ๆ และเคียง
 คนตรีพาทย์ตามโรงมหรสพ ได้มีระฆังแทน การ
 ดนตรีนาม การแห่คบเพลิง ดังเหตุอันนอกจากจะ
 ดังเสริมให้ ประชาชาติไทยได้ มีความครึกครื้นรื่น
 รื่นเต็มใจแล้ว ยิ่งเร่งเร้าใจให้ระดังถึงชาติและความ
 สำคัญของวันชาติซึ่งได้ ประดิษฐ์ประด่าทอให้งานของ

ชาติสำเร็จจะต้องไปค้ำถ่วงแล้ว เพื่อชาวไทยทั้ง
หลายจะได้เห็นถึงกาลในอนาคตของชาติและช่วย
กันสร้างประเทศชาติให้วัฒนาถาวรสืบไป คราวใด
ที่วันที่ ๒๔ มิถุนายนนั้นหมุนเวียนมาถึง และชาวไทย
ยังดำรงไว้ซึ่งเอกราช ประชาชนชาวไทยก็จะได้มี
โอกาสเฉลิมฉลองวันชาติให้ปรากฏเป็นเกียรติยศแก่
ประเทศชาติได้ตลอดไป แต่ขณะนี้ซึ่งหากไทยต้อง
สูญเสียซึ่งความเป็นเอกราช ก็อย่าหวังเลยว่าเรา
จะมีโอกาสฉลองวันชาติของเราได้โดยอิสระเช่นนี้

อนึ่งเพื่อให้วันชาติเป็นวันที่ระลึกถึงขบวนการ
สำเร็จในความเป็นเอกราชและอิสรภาพอันสมบูรณ์
ของไทย นายกรัฐมนตรีจึงได้ประกาศรัฐนิยมฉบับ
แรกให้ใช้ชื่อประเทศ ประชาชนและสัญชาติว่า
“ไทย” ซึ่งต่อมาได้มีรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม
ว่าด้วยนามประเทศ ทั้งได้กระทำพิธีวางรากฐาน
อนุสรณ์รำลึกประชาธิปไตย และเจิมต้นรัตนัญญา เพื่อ
ให้ฝังไว้ซึ่ง ความ มั่นคง แห่ง ระบอบ ประชาธิปไตย

และให้ปรากฏใจซึ่งไมตรีจิตต่อกับนานาประเทศ และ
ในวันชาติของไทยนี้ นานาชาติจะได้ร่วมแสดงความ
ยินดีด้วยตามประเพณี ในระหว่างชาติเอกราชด้วยกัน
อันเป็นเกียรติยศแก่ชาติไทย อนึ่งคณะสงฆ์จะได้ถว้
ชัยมงคลคาถาที่ได้ ประพันธ์ขึ้นใหม่ให้พรแก่ประเทศ
ไทย รัฐบาลไทย และชาวไทยทั้งมวล

เพราะฉะนั้นในการฉลองวันชาติอันสำคัญนี้ จึง
เป็นการฉลองความเป็นเอกราชของประเทศชาติ เป็น
การฉลองอำนาจอธิปไตยและสิทธิเสรีภาพ ความ
เสมอภาคของราษฎร และเป็นการฉลองความ
ก้าวหน้าของชาติในระบอบที่อาณาประชาราษฎร์ได้มี
โอกาสร่วมกันสร้างชาติให้วัฒนาถาวรสืบไป จึง
สมควรที่ประชาชนชาวไทยทั้งมวล จะพึงยึดถือเป็น
หน้าที่ร่วมแรงร่วมใจกันเฉลิมฉลองวันชาติทุก ๆ ปี
ด้วยความรื่นเริงบันเทิงใจ และระลึกถึงวันชาติ
วันเอกราชของไทย วันที่ไทยได้เป็นไทยแท้ทุก
ประการ และจงร่วมกันตั้งสัตย์อธิษฐานว่าจะไม่

ยอมให้อำนาจหรืออุปถัมภ์ใด ๆ มาทำลายสิ่งซึ่งถือ
ว่าเป็นมรดกอันจะตกทอดไปยังชนคนไทยชั้นหลัง
ได้ เพื่อให้วันชาติคงอยู่กับเอกราชของไทย
และให้ไทยในระบอบประชาธิปไตยพิทักษ์รัฐธรรมนูญ
ไว้ตลอดรอดฝั่งปาด้าน
